

Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com

Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi

Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 12/6- 19/6/2013

ΤΟΠΙΚΑ

- Ο χορός των εκατομμυρίων στο γάμο του Καραγκιόζη, σελ. 3
- Το σκάνδαλο της Uniastrum - Τράπεζας Κύπρου επιστρέφει... με μίζες (Όταν ο Κάρογιαν πήρε το όπλο του), σελ. 6
- Θεάματα μετατόπισης: πώς η κυβέρνηση χρησιμοποιεί τα πρωτοσέλιδα για να λογοκρίνει τα οφθαλμοφανή – από τον Καϊκίτη μέχρι το ήμειλ για την πώληση των τραπεζών, σελ. 11

ΔΙΕΘΝΗ

Στην Τουρκία το μέλλον βρήκε το Μάη του..., σελ. 16

Μέση Ανατολή: η συντριβή των ισλαμιστών στο Quasair της Συρίας και η σφαγή στη Βεγγάζη της Λιβύης, σελ. 19

Η διεύρυνση του μετώπου της ηλεκτρονικής αστυνόμευσης και των αντιστάσεων: Ε. Snowden, ένας νέος αμερικανός ήρωας, σελ. 21

Ευρώπη: γεωπολιτικές ανατροπές στα Βαλκάνια, καθώς ο θυμός του νότου φαίνεται να αγγίζει και το βορρά, σελ. 23

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ

Ο βιότοπος της περιοχής Λίμνη – Δίκτυο Φύση 2000 Πόλης-Γιαλιά και η πράσινη χελώνα σε αγώνα επιβίωσης, σελ. 26

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Συζήτηση: Υδρογονάνθρακες – από την γεωπολιτική εξάρτηση στην ενεργειακή αυτονομία, σελ.32

Εκδηλώσεις αλληλεγγύη στους εξεγερμένους/ες της Τουρκίας, σελ. 33

Ανοικτό γράμμα στο κοινό (από την ομάδα stop trafficking), σελ. 34

Αντιμιλιταρισμός, σελ. 35

ΣΠΟΝΤΕΣ, σελ. 36

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ – ΑΠΟΨΕΙΣ

Συνέντευξη με ακτιβίστρια από την Τουρκία, σελ. 40

ΤΟΠΙΚΑ

Ο χορός των εκατομμυρίων στο γάμο του Καραγκιόζη

Σκηνή 1^η

Η είδηση είναι τρομαχτική. Μεγάλες ποσότητες πυρομαχικών διαφόρων όπλων είναι ποντισμένα στη θάλασσα ανοικτά του Ζυγίου. Πιο τρομαχτική είναι η άγνοια που επικρατούσε για το θέμα όπως ομολόγησε και ο Υπουργός Άμυνας και οι βουλευτές της αρμόδιας επιτροπής στο ΡΙΚ. Σύμφωνα με την ανακοίνωση του ίδιου του Υπουργού της Άμυνας τεράστιες ποσότητες πλεοναζόντων ή (ληγμένων;) εκρηκτικών πετιόνταν στην θάλασσα από το 1980 μέχρι το 1993. Προσπαθώντας να μετριάσει το μέγεθος της εγκληματικής ανοησίας των αρμοδίων είπε ότι κι άλλες χώρες έκαναν το ίδιο πράγμα. Δηλαδή με άλλα λόγια είναι πολλές οι θάλασσες και πολλά τα ποντισμένα φορτία και πολλές οι εγκληματικά ανόητες κυβερνήσεις.

Πράγματι η απόρριψη πυρομαχικών στη θάλασσα απαγορεύθηκε με απόφαση των Ηνωμένων Εθνών το 1993 για λόγους φυσικά ποιους άλλους, προστασίας του θαλάσσιου και παράλιου περιβάλλοντος και προστασίας της δημόσιας υγείας. Επομένως Οι Υπουργοί και Άμυνας και Υγείας μετά από σύσκεψη με άλλους αρμόδιους προσπάθησαν να καθησυχάσουν τον κόσμο πράγμα θα λέγαμε αυτονόητο αλλά από την άλλη δεν μπορείς να ισχυρίζεσαι ότι πρόκειται για κάτι σχεδόν αθώο μιας και γνωρίζουμε ότι έχει ήδη απαγορευθεί σ όλο τον κόσμο και επομένως υπάρχουν λόγοι γι αυτό.

Όπως είπε ο Υπουργός ορίστηκε μια επιτροπή που θα φέρει από το εξωτερικό εμπειρογνώμονες να μελετήσουν τα εκρηκτικά σκουπίδια και να κάνουν εισηγήσεις. Μεταξύ άλλων θα πρέπει να επιβεβαιωθεί ή θέση τους στο βυθό και να διαπιστωθεί αν υπάρχει μετακίνηση τους λόγω των θαλάσσιων ρευμάτων. Ο Υπουργός αναφέρθηκε σε ανάλογη περίπτωση στην Βρετανία όπου τελικά ένας υποθαλάσσιος

αγωγός έπρεπε να ακολουθήσει μια διαδρομή που παρέκαμπτε τα πεταμένα πυρομαχικά.

Μαζί με τα άλλα εύλογα ερωτήματα ένα ερώτημα που πρέπει να τεθεί αμέσως **είναι αν πράγματι σταμάτησαν οι στρατιωτικοί να πετούν τα πεπαλαιωμένα εκρηκτικά το 1993** οπότε τέθηκε σε ισχύ η σχετική διεθνής απαγόρευση. Φυσικά ο Υπουργός δεν θα μπορούσε από μόνος του να ομολογήσει μια παράβαση του κράτους του. Πάντως όπως έγινε γνωστό ο ίδιος έμαθε για το θέμα αυτό όταν ερωτήθηκε από τον ΟΗΕ πρόσφατα αν υπάρχουν επικίνδυνα χημικά στα συγκεκριμένα απόβλητα. Μεταβίβασε την ερώτηση στο ΓΕΕΦ και από την απάντηση.... έμαθε κι αυτός κι εμείς. Παρ' όλα αυτά έδωσε ένα αριθμό. 900 περίπου τόνοι πολλών διαφορετικών τύπων πυρομαχικών.

Σκηνή 2^η

Λίγες μέρες μετά την έκρηξη στο Μαρί και μετά από έντονες διαδηλώσεις των κατοίκων της Παλώδιας αποφασίστηκε η καταστροφή πάνω από 100 χιλιάδων βλημάτων τα οποία φυλάσσονταν εκεί και είχαν κριθεί επικίνδυνα. Το θέμα ήταν γνωστό αλλά υπήρχε κωλυσιεργία. Αμέσως λήφθηκε η απόφαση της σταδιακής μεταφοράς και καταστροφής στο Ακρωτήρι. Όπως είχε διαρρεύσει επρόκειτο για το υπόλοιπο ενός αρχικού φορτίου περίπου 200 χιλιάδων βλημάτων των οποίων το όπλο είχε αποσυρθεί και αντικαταστάθηκε από άλλο όπλο.

Αν το κάθε βλήμα κόστιζε 100 ευρώ, μιλούμε για 20 εκατομμύρια, αν κόστιζε 50 μιλούμε για 10 εκατομμύρια πλέον το κόστος του όπλου, πλέον τα έξοδα καταστροφής. Και φυσικά υπάρχει και το κόστος του επόμενου όπλου.

Σκηνή 3η:

Πριν μερικούς μήνες ανακοινώθηκε ότι κάποια πυρομαχικά ευρίσκονται σε επικίνδυνη κατάσταση. Έγινε συγκεκριμένη αναφορά σε γαλλικούς όλμους. **Τελικά μετακλήθηκαν Γάλλοι ειδικοί οι οποίοι αποφάσισαν ότι τα βλήματα έπρεπε να μεταφερθούν στο εργοστάσιο κατασκευής.** Ένας αριθμός εκατομμυρίων αντιστοιχεί και με την περίπτωση αυτή. Αλλά και η ίδια η συμφωνία αγοράς φαίνεται να πάσχει. Δηλαδή όταν αγοράζεις βλήματα δεν προβλέπεις τι θα γίνει μετά την ημερομηνία λήξης;

Σκηνή 4^η

S300

Σκηνή 5^η

Τζοχατζόπουλος

Σκηνή 6^η

Ο Φωτίου μελετά την αγορά δύο φρεγάδων και τη δημιουργία ημιεπαγγελματικού στρατού με ψηλή τεχνολογία.

**Το σκάνδαλο της Uniastrum - Τράπεζας Κύπρου επιστρέφει...
με μίζες
(Όταν ο Κάρογιαν πήρε το όπλο του)**

«Ανοίγοντας τον φάκελο της *Uniastrum* σε πιάνει σύγκρουσ.... Φαίνεται ότι κάποια κοπέλια φρόντισαν πρώτα και κύρια για τις μίζες τους. Στην συνέχεια αφού συμφώνησαν και άφησαν την αποκλειστική διαχείριση της τράπεζας στους δυο μετόχους από τους οποίους την αγόρασαν (!), (οι γνωρίζοντες μιλάνε για κλασικούς μαφιόζους), πηγαινοέρχονταν στην Ρωσία απολαμβάνοντας την ακριβή της ντολτσεβίτα με έξοδα της τράπεζας Κύπρου, των μετόχων, των πελατών της **(οι μεγαλομέτοχοι απολάμβαναν τα ίδια προνόμια)** και με τα **MME να σιωπούν για δυο λόγους. Ο Ηλιαδης είχε αναλάβει να πληρώνει και για το PR του Θανάση και οι διαφημίσεις έρεαν με τόση αφθονία που εμπόδιζαν την πρόσβαση στην πηγή της είδησης.**»

[Καθημερινή, Κυριακή 9/6/2013, στήλη Ιανός]

Την Πέμπτη 6/6, ενώ η κυβέρνηση χρησιμοποιούσε το Φιλελεύθερο και την Αλήθεια για να κατασκευάσει την μια φούσκα για το δήθεν κρυμμένο διορισμό του κ. Καϊκίτη, ο Πολίτης έκανε μια εντυπωσιακή μεταστροφή και επέλεξε να προβάλει πρωτοσέλιδα ένα τραπεζικό σκάνδαλο. Το πρωτοσέλιδο εστίαζε στις καταγγελίες του ηγέτη του ΔΗΚΟ, Μ. Κάρογιαν ότι στην εξαγορά της συγκεκριμένης τράπεζας δόθηκαν μίζες 50 εκατομμυρίων . Την Κυριακή 9/6/2013, η Καθημερινή συνέχισε την εστίαση με πρωτοσέλιδο κείμενο που κατονόμαζε μάλιστα και τους πέντε ύποπτους για μίζες:

“Πέντε στο μικροσκόπιο του εισαγγελέα. Λόγω θέσης Ηλιαδης, Καρυδας, Χατζημιτσης, Ορφανιδης και Πουλλης φέρεται ότι θα ελεγχθούν για ποινικά αδικήματα».

Στην αναφορά της Καθημερινής υπήρχε και μια προσπάθεια να εμφανιστεί η όλη κίνηση του κ. Κάρογιαν ως είδος προσπάθειας για κάθαρση σύμφωνα με προεκλογικές δεσμεύσεις. Είναι γεγονός ότι ο Κάρογιαν άφηνε σε διάφορες περιόδους να διαφανεί μια πρόθεση αποκαλύψεων – αλλά, αντίθετα, αυτό δεν φαινόταν να είναι καθόλου η πρόθεση είτε του κ. Αναστασιάδη, είτε του κόμματός του. Και η ίδια η κίνηση του Πολίτη να προβάλλει πρωτοσέλιδα το θέμα είναι αξιοσημείωτη. Όταν άρχισαν οι διαρροές για τα σκάνδαλα των τραπεζών πέρσι τον Αύγουστο, ο Πολίτης μαζί με την Αλήθεια - η οποία δημοσίευσε τουλάχιστον μια εσωτερική έκθεση της Τράπεζας Κύπρου για την αγορά ομολόγων - ήταν οι εφημερίδες, οι οποίες αγωνίστηκαν, ουσιαστικά, να λογοκρίνουν την όλη συζήτηση για τις τράπεζες, όπως ομολόγησε και σε σχετικό κείμενο ο Μ. Δρουσιώτης, στις αρχές Σεπτεμβρίου. Οπότε η παρούσα μεταστροφή είναι αξιοσημείωτη.

Η ιστορία της Uniastrum μύριζε μίζες από καιρό: οι καταγγελίες που λογοκρίθηκαν και ο Καρυδάς που φώναζε για την ... Ομόνοια

Η Uniastrum είναι μια ρωσική εταιρεία, η οποία αγοράστηκε από την Τράπεζα Κύπρου, μέσα στα πλαίσια της επέκτασης της κυπριακής τράπεζας στην Ρωσία και ευρύτερα στο χώρο των πρώην σοσιαλιστικών χωρών. Αυτές οι επεκτάσεις, όπως τεκμηρίωσε και η έρευνα της Alvarez and Marshal και για την προσπάθεια επέκτασης στη Ρουμανία, ήταν από μόνες τους ύποπτες. Στη Ρουμανία το θέμα, και οι μέθοδοι, που υιοθέτησαν οι ιθύνοντες της κυπριακής τράπεζας, οδήγησαν την όλη υπόθεση στα τοπικά δικαστήρια. Στην περίπτωση της Uniastrum, οι ύποπτες σχέσεις πίσω από την αγορά φαίνονται και από την επιμονή να αγοραστεί μια τράπεζα με ένα ποσό, το οποίο ήταν σαφώς υπερτιμημένο. Και στην επιμονή να γίνει η συγκεκριμένη πράξη εμπλεκόταν και ο τότε διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας, Α. Ορφανίδης. Την πρώτη σαφή καταγγελία την έκανε - αφήνοντας, βέβαια, ανοικτό το θέμα των αιτιών - ο Χ. Σταυράκης, επικαλούμενος μάλιστα και τον κ. Πατσαλίδη του Υπουργείου Οικονομικών για την παράδοση επιμονή του Ορφανίδη.

Ιδού, η πρώτη καταγραφή πριν από σχεδόν ενάμιση χρόνο, που λογοκρίθηκε συνολικά – εκτός από την μπλοκόσφαιρα:

«Τις τελευταίες μέρες πριν από την αποχώρησή μου από την Τράπεζα Κύπρου, είχε αποφασιστεί η εξαγορά της Uniastrum έναντι 430 εκατ. δολαρίων. Προσωπικά, ήμουν

αντίθετος στην απόφαση αυτή, που πήρε η διοίκηση της Τράπεζας Κύπρου, παρά τις στενές μου σχέσεις με τη Ρωσία.....

Η τελική υλοποίηση της συμφωνίας πήρε αρκετό χρόνο και εν τω μεταξύ κατέρρευσαν οι τιμές των μετοχών και κατά συνέπεια η αξία της συγκεκριμένης Τράπεζας. Τότε, αποφάσισα να τηλεφωνήσω στο διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας. Κατά τη συνομιλία μας, που έγινε στην παρουσία του Χρίστου Πατσαλίδη, ήμουν ιδιαίτερα προσεκτικός στον τρόπο με τον οποίο μίλησα στο διοικητή.» Μη μας παρεξηγείς διοικητή» του είπα «ξέρω πως είναι θέμα της δικής σου αρμοδιότητας. Αλλά αυτή η κίνηση είναι πολύ μεγάλη και οι αξίες των τραπεζών διεθνώς έχουν μειωθεί δραματικά. Εισήγησή μας είναι όπως εκμεταλλευτείτε τη 'δύναμη' της έγκρισής σας, για να πεισθούν οι πωλητές να μειώσουν την τιμή τους στα νέα δεδομένα της αγοράς.» Αν γινόταν αυτό, τόσο η τράπεζα, όσο και η κυπριακή οικονομία θα εξοικονομούσαν πιθανώς δεκάδες εκατομμύρια ευρώ.

Η απάντηση που έλαβα ήταν κοφτή. Ο ίδιος μου είπε ως διοικητής δεν παρεμβαίνει σε τέτοια θέματα.»

Ο κ. Ορφανίδης, όμως, είχε μια έντονα παρεμβατική πολιτική σε άλλες περιπτώσεις – και ιδιαίτερα στο να παίρνει πολιτικές θέσεις ενάντια, όχι μόνο στην κυβέρνηση, αλλά και στα κυπριακά ομόλογα, την άνοιξη του 2011.

Ποιά συμφέροντα συγκάλυπτε ο πρώην διοικητής, παρέμειναν, τότε, στη σκιά της σιωπής ότι «οι τράπεζες μας είναι πολύ δυνατές για να λυγίσουν», όπως έλεγε το κλισέ, πριν τον Απρίλη του 2012. Μετά, όταν έσπασε κάπως ο κύκλος της σιωπής και της λογοκρισίας το θέμα της Uniastrium εμφανίστηκε στις εφημερίδες στο τέλος Αυγούστου, όταν υπήρξε ένα είδος μαζικών διαρροών ως μορφή εκτόνωσης. Τότε, ο Φιλελεύθερος είχε παρουσιάσει το θέμα με τον πρωτοσέλιδο τίτλο «Γκριζες ζώνες για την Uniastrium». Αξίζει να σημειωθεί ότι οι δύο από τους εμπλεκόμενους, οι κ. Ηλιάδης και Καρυδάς, είναι και πιο άμεσα εμπλεκόμενοι στη χωρίς έγκριση αγορά των ελληνικών ομολόγων το 2009, όταν ξεφόρτωναν οι Γερμανοί. Τότε, μάλιστα, ο κ. Καρυδάς ξεκίνησε την εκστρατεία μετατόπισης από τις ευθύνες του, δημιουργώντας το ανέκδοτο ότι για τις κατηγορίες... φταίει η Ομόνοια. Και το ανέκδοτο ως δείγμα επιπέδου και σοβαρότητας έφτασε και στην διορισμένη ερευνητική, - ενδεχομένως μέσω των εμπειρογνομόνων που διορίστηκαν επίσης.

Η Καταγγελίες για μίζες και το νέο πλαίσιο των συζητήσεων για τα τραπεζικά σκάνδαλα

Σε αυτό το πλαίσιο, η δημοσιοποίηση του θέματος και άρθρωση της απαγορευμένης υποψίας για μίζες είναι ένα τεράστιο βήμα μπροστά. Είναι αστείο να πιστεύει κάποιος ότι οι Κύπριοι ιθύνοντες είχαν την ευκαιρία, μέσω του Ορφανίδη, να πληρώσει η

τράπεζά τους πολύ πιο λίγα και δεν το έκαναν γιατί απλώς ήθελαν να το παίξουν καλά παιδιά με την αρχική συμφωνία. Είναι τα ίδια άτομα που αγόρασαν 2 δις ελληνικά ομόλογα, ενώ τα ξεφορτώνονταν οι γερμανικές τράπεζες. Προφανώς κάποιο συμφέρον υπήρχε και αφού δεν αφορούσε στην τράπεζα που θα πλήρωνε περισσότερα, η υπόνοια για μίζες/προμήθειες - όπως φαίνεται να έγινε και με την αγορά ελληνικών ομολόγων - είναι η πιο λογική εξήγηση.

Το γιατί προχώρησε ο Κάρογιαν σε αυτή την κίνηση είναι, επίσης, ενδιαφέρον. Η παρατήρηση της Καθημερινής ότι σαν τέτοια η κίνηση δείχνει ότι ο ίδιος δεν είχε πάρει σχετικές μίζες ή άλλα υπόγεια χρήματα από την τότε τραπεζική ελίτ, είναι πολύ πιθανό. Όμως, η εστίαση έμμεσα πηγαίνει αναπόφευκτα και στον Ν. Παπαδόπουλο, αλλά και σε μερικούς συμμάχους του. Η επίθεση του μετώπου του Κάρογιαν εναντίον του εκπροσώπου της Στράκκας ξεκίνησε με επίθεση ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό, που εκπροσωπεί, και εστιάστηκε ακόμα περισσότερο στο ότι συγκάλυπτε ή συμμετείχε στην οικογενειακοκρατία, που οδήγησε την Κύπρο και τις τράπεζες στην παρούσα κρίση.

Αξίζει, επίσης, να σχολιαστεί και το πώς η έκθεση Alvarez and Marshall, παρά τις υστερικές προσπάθειες για λογοκρισίας της, θα είναι πια μια βάση για όλες τις συζητήσεις για τα τραπεζικά σκάνδαλα και τις διερευνήσεις τους – μετατοπίζοντας την επιτροπή, που διόρισε η κυβέρνηση, σε ακόμα πιο αμελητέα θέση.

Η μετακίνηση του Πολίτη δεν μπορεί ακόμα να σχολιαστεί ως τελεσίδικη κίνηση – αλλά φαίνεται να εκφράζει και ένα είδος στήριξης στο Κάρογιαν. Το αν εκφράζει και μια μετατόπιση συμφερόντων μετά από τα πρόσφατα πρωτοσέλιδα του Φιλελευθέρου, που μοιάζουν να τον μετατρέπουν σε φωνή των μεγαλομετόχων της Τράπεζας Κύπρου, είναι κάτι που θα φανεί. Μέχρι πριν λίγο καιρό τέτοιο ρόλο διεκδικούσε ο Πολίτης στην παραπολιτική φημολογία.

Το ότι την επομένη ο Φιλελεύθερος είχε ένα πρωτοσέλιδο σύμφωνα με το οποίο η διαπραγμάτευση για την πώληση των τραπεζών έγινε από μόνο από το διοικητή και ...την Alvarez and Marshal, θύμιζε και τις πιο κακές στιγμές των υστεριών του Μάρτη, όταν η κυβέρνηση προσπαθούσε να αποφύγει τις ίδιες τις υπογραφές της και να φορτώσει αλλού τις ευθύνες της μέσα από φτηνές δαιμονοποιήσεις. Έτσι, η καταγγελία για τις μίζες με βάση την έρευνα της Alvarez and Marshal προκάλεσε φαίνεται στον κ. Γεωργιάδη την ανάγκη να ξεκινήσει πάλι τις υπόγειες προσπάθειες για μετατοπίσεις. Οπότε, η ελπίδα της Καθημερινής ότι η κυβέρνηση θέλει κάθαρση είναι μάλλον υπεραισιόδοξη. Είναι όμως πιθανό να υπάρχουν αντικρουόμενες κινήσεις στην συγκυβέρνηση η και διακριτοί ρολοι. Οπότε προς το παρών πιστώνεται

η ανακίνηση του θέματος των μισών από τον κ. Κάρογιαν και δυο εφημερίδες. Ο Πολίτης πάντως την Δευτέρα, 10/6 φαίνεται ότι ένοιωσε την ανάγκη επιστροφής στην πειθαρχία και πρόβαλε τις ατάκες του Αβέρωφ και του προεδρικού για «λαϊκισμούς». Τώρα τί σημαίνει λαϊκισμός και ποιός ήταν λαϊκιστής όταν συγκαλύπτονταν σκάνδαλα, όπως της Uniastrum, δεν διευκρινίστηκε.

Θεάματα μετατόπισης:

**πώς η κυβέρνηση χρησιμοποιεί τα πρωτοσέλιδα για να
λογοκρίνει τα οφθαλμοφανή – από τον Καϊκίτη μέχρι το ήμεϊλ
για την πώληση των τραπεζών**

Η νυν κυβέρνηση, φαινομενικά, έχει μεγάλο έλεγχο στην πλειοψηφία των παγκύπριων ΜΜΕ. Το πρόβλημά της φαίνεται να είναι ότι η στήριξη και η συγκάλυψη υπάρχει με βάση τα αναμενόμενα ανταλλάγματα και αργά ή γρήγορα τα αντικρουόμενα συμφέροντα θα αρχίσουν το πανηγύρι τις παραφωνίας. Υπάρχει επίσης και το μεγάλο ζήτημα της νομιμοποίησης – όταν με τόσα ΜΜΕ, η κυβέρνηση βολοδέρνει και χρειάζεται να καταφεύγει στις φτηνές μετατοπίσεις έμφασης, η πραγματικότητα πρέπει να είναι δύσκολη. Και τα ίδια τα ΜΜΕ πληρώνουν το κόστος της υποταγής τους – οι εφημερίδες χάνουν αναγνώστες και ανάλογα κινούνται πια και οι τηλεοπτικοί σταθμοί, που βλέπουν τους μη-παγκύπριους σταθμούς να είναι στο σύνολο πρώτοι σε τηλεθέαση.

Τα γεγονότα της προηγούμενης βδομάδας ήταν χαρακτηριστικά μιας κατάστασης, που φαίνεται να οδηγείται στην κωμωδία – και να συμπαρασύρει ακόμα και σοβαρούς μέχρι τώρα δημοσιογράφους.

Η κρυμμένη φούσκα του Καϊκίτη: όταν η ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα έκοψε τον αέρα στην προσπάθεια της κυβέρνησης και των μεγαλομετόχων της τράπεζας Κύπρου, να ελέγξουν την κυπριακή κεντρική τράπεζα...τα ΜΜΕ κατασκεύασαν "κρυμμένα μυστικά" για 2 μέρες

Την Πέμπτη 8/6 και ενώ ο Πολίτης έκανε τη μεταστροφή στην αναζήτηση ευθυνών στις τράπεζες, ο Φιλελεύθερος και μάλιστα με μια από τις πιο σοβαρές δημοσιογράφους του, την Θ. Θειοπούλου, γινόταν όργανο μια αστείας εκστρατείας από το προεδρικό. Εκείνη την ημέρα η Αλήθεια και ο Φιλελεύθερος είχαν ταυτόσημα κύρια θέματα – ανακαλύφθηκε ξαφνικά, σύμφωνα με την είδηση, «κρυμμένο» μέλος στο ΔΣ της Κεντρικής Τράπεζας. Κάποιος κ. Καϊκίτης. Η Αλήθεια φρόντισε, με το κίτρινο στυλ, που καλλιεργεί πλέον η νέα αρχισυνταξία, να έχει μια casual φωτογραφία για να μας αποδείξει ότι δεν είναι σοβαρός ο κος Καϊκίτης. Η παρουσίαση στο Φιλελεύθερο φαινόταν να γίνεται κάπως δύσκολα. Αν και ο τίτλος μύριζε «σκονάκι» από το προεδρικό, το ίδιο το κείμενο αποπειράτο να κινηθεί σε κάποια λογικά πλαίσια. Παρέπεμπε λ.χ στο ότι ο κ.Σιαρλή δεν ήξερε για το διορισμό. Ήταν μια κάλυψη για τη σοβαρότητα της ίδιας της δημοσιογράφου, που την επομένη προσπάθησε να κρατήσει ακόμα αποστάσεις από τη φούσκα στην οποία εμπλάκηκε συνειδητά η μη. Την Παρασκευή κράτησε κάπως αποστάσεις και από την κυβέρνηση και την Κεντρική Τράπεζα, κατηγορώντας και τους δύο ότι εξέθεσαν την Κύπρο. Την επόμενη Τρίτη, 11/6 ένας πρωτοσέλιδος τίτλος συνέχιζε στο ίδιο μοτίβο επί το φιλικότερο – μιλούσε για γέφυρες «Πανικού και Χαρη».

Ήταν μια προσπάθεια αποστασιοποίησης. Όμως, ήταν και γκάφα.

Τα δεδομένα ήταν εκεί και μόνο κάποιος/α που θεωρεί τον υπουργό, τον κ. Γεωργιάδη ως έγκυρη πηγή, ή το επιτελείο του προεδρικού θα πίστευε ότι του/της διέρρεαν. Ο διορισμός είχε γίνει από την προηγούμενη κυβέρνηση και είχε δημοσιευτεί στην επίσημη εφημερίδα. Ο υπουργός, που αντικαθιστούσε το κ. Σιαρλή που έλειπε στο εξωτερικό ήταν ο κ. Φλουρέντζου και η ίδια η Κεντρική είχε ζητήσει από το Υπουργείο Οικονομικών το Μάρτη να ολοκληρωθεί η διαδικασία. Ήταν ένα ανόητο ψέμα ότι υπήρχε οτιδήποτε κρυμμένο. Το ήξερε πολύ καλά ο κ. Γεωργιάδης. Για αυτό άλλωστε διορίστηκαν μόνο 3 μέλη από την κυβέρνηση. Άλλωστε η ίδια η επίκληση του Γ. Εισαγγελέα ήταν εκφραστική – πότε πρόλαβε ο κ. Κληρίδης να μελετήσει το θέμα; Σαφώς, λοιπόν, οργανώθηκε μια εκστρατεία για να εμφανιστεί ο

Καϊκίτης ως κάτι ύποπτο και μέσα στο σύντομο διάστημα της μονοδιάστατης πληροφόρησης να ανακληθεί ο διορισμός και να μην φανεί ότι το όλο σκηνικό γινόταν για να διορίσει κάποιον που ήθελε η κυβέρνηση.

Και βέβαια, η κυβέρνηση δεν θέλει απλώς να κάνει ρουσφέτι – το Υπουργείο Οικονομικών φαίνεται να λειτουργεί ως γραφείο εξυπηρέτησης των μεγαλομετόχων της Τράπεζας Κύπρου. Για το χατίρι τους άλλωστε δεν έγινε απομειωση μετοχών, και για αυτούς έμειναν κλειστές όλες οι τράπεζες μετά το αρχικό κλείσιμο του Μάρτη. Λογικά έπρεπε να ανοίξουν όλοι πλην των δυο. Οπότε, σε αυτό το πλαίσιο, η όλη εκστρατεία για να διοριστεί κάποιος που ήθελε το υπουργείο οικονομικών είχε και κάτι που θύμιζε το άρωμα των διαπλοκών, που οδήγησαν στην κρίση. Και για αυτό ήταν κρίμα που εμπλάκηκε η κ. Θειοπούλου, η οποία υπήρξε από τις λίγες δημοσιογράφους που κατέγραψε τουλάχιστον την πορεία των τραπεζιτικών δεδομένων και σκανδάλων, όταν εμφανίστηκαν.

Το άμεσο πρόβλημα, βέβαια, ήταν ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα απάντησε στη βουλή - και άμεσα στο ΔΗΣΥ - ότι δεν θα δεχόταν αλλαγή του τρόπου λειτουργίας της Κεντρικής Τράπεζας, ακριβώς, για να μην μπορεί η κυβέρνηση – και οι μεγαλομέτοχοι της Τράπεζας Κύπρου – να ελέγχουν τη διαδικασία. Διότι είναι, σαφώς, γνωστό και εκτός Κύπρου πια ότι στην Κύπρο οι μεγαλομέτοχοι όχι μόνο επέβαλαν ένα ιδιόρρυθμο καθεστώς τα προηγούμενα χρόνια, και ότι κινούνται με σαφώς δικούς τους στόχους.

Την Κυριακή, κυκλοφόρησε ότι αναζητείται ξένος επενδυτής. Η αξιολόγηση αυτής της πληροφορίας, βέβαια, εξαρτάται από την πηγή της – διότι και προηγουμένως οι προύχοντες της Τράπεζας Κύπρου έλεγαν ότι ήθελαν ξένους επενδυτές, αλλά προφανώς, αυτό που ήθελαν ήταν να διατηρήσουν τον έλεγχο με τα λεφτά των φορολογουμένων.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση την πίεση για να διαχυθεί η δομή εξουσίας την ασκεί ο Δημητριάδης - ο οποίος επιμένει και στο διορισμό ξένου εκτελεστικού διευθυντή και διασφάλιση της παλιάς βάσης της τράπεζας - ενώ η κυβέρνηση με μια μερίδα των ΜΜΕ είναι εξόφθαλμα υπέρ της διασφάλισης των συμφερόντων των Κυπρίων μεγαλομετόχων ανάμεσα στους οποίους είναι και ο αρχιεπίσκοπος. Ο διευθυντής σύνταξης του Φιλελευθέρου λ.χ. είναι χαρακτηριστική περίπτωση. Όπως και σε άλλα θέματα - λ.χ. το κυπριακό- τα κείμενα του κυμαίνονται ανάμεσα στο άκρο της βαθιάς καχυποψίας για συνομωσίες κλπ, και τη σχεδόν αβάσταχτη αθωότητα. Έτσι, από την μια λ.χ. ανησυχεί για αγγλοαμερικανικές συνομωσίες, αλλά από την άλλη καμώνεται

ότι δεν καταλαβαίνει ότι μερικοί από τους φίλους του, τους οποίους προβάλλει, υιοθέτησαν ξεκάθαρα θέσεις για παραχώρηση της βόρειας Κύπρου στην Τουρκία - όπως ο κ. Καραμπελιάς το 1983. Έτσι και σε σχέση με την Ευρώπη και την τρόικα. Από την μια υπήρξε από τους βασικούς υποστηρικτές της λογικής της λιτότητας, αλλά και της συμφωνίας με την τρόικα - και το Σάββατο 8/6 σχολίαζε, μάλιστα, ότι αργήσαμε να μπούμε στο μηχανισμό στήριξης. Από την άλλη, εμφανίζεται με ένα είδος πιεστικής ανάγκης να «γίνει κάτι» και ξαφνικά, θυμάται ότι η τρόικα δεν είναι καλή - για να επιτεθεί... στο Δημητριάδη. Το σενάριο της καλής τρόικας από την μια και της κακής τρόικα, από την άλλη, αναλόγως συμφέροντος είναι ήδη γνωστό από τον Ν. Παπαδόπουλο - στην καλή τρόικα πιστωνόταν ότι θα έβαζε τάξη κλπ, ενώ στην κακή τρόικα πιστώνεται ότι ο Δημητριάδης συμπεριφέρεται σαν όργανό της κλπ. Εννοείται ότι ο κ. Μιχαηλίδης δεν άρθρωσε λέξη ενάντια στον κ. Ορφανίδη.

Η πώληση των τραπεζιτικών υποκαταστημάτων στην Ελλάδα: μια ακόμα περίπτωση που η κυβέρνηση απλά παραπλανεί για να μετατοπίσει τις ευθύνες των δικών της πράξεων

*«...ο πρόεδρος της κυπριακής δημοκρατίας συμφωνεί να αυξηθεί το
μαξιλάρι αποζημίωσης για την τράπεζα Πειραιώς από 350 εκατομμύρια
σε 450 εκατομμύρια προκειμένου να αρθεί ο όρος υπαναχώρησης»*

ηλεκτρονική αλληλογραφία ημερομηνίας 24/3/2013

μεταξύ ανώτερου λειτουργού του υπουργείου οικονομικών και τρόικας

Πίσω από αυτήν την αστεία χορωδία υπήρχε και ένα ουσιώδες ζήτημα, το οποίο προέκυψε από τη Τρίτη όταν συζητήθηκε στην κοινοβουλευτική επιτροπή θεσμών, το ζήτημα της πώλησης των κυπριακών τραπεζών στην Ελλάδα. Όπως ξαναγράφτηκε εδώ και το σημείωσε και η Καθημερινή, πρόσφατα, το ζήτημα με τις κυπριακές τράπεζες στην Ελλάδα είχε να κάνει και με την τεράστια επέκτασή τους - με δάνεια σχεδόν 24 δις - αλλά υπήρχε και πρόβλημα μεταφοράς της κρίσης, που ξέσπασε λόγω κουρέματος στις ελληνικές τράπεζες. Έτσι, οι Ευρωπαίοι συμπεριέλαβαν την πώληση των τραπεζών στην Ελλάδα, στους όρους της συμφωνίας και φυσικά, το αποδέχτηκε η κυβέρνηση. Απλώς προσπαθούσε να μετατοπίσει την ευθύνη όταν διαφάνηκε ότι οι όροι της συμφωνίας αντιμετώπιζαν κριτική.. Και έτσι, ξεκίνησε και την υστερία ενάντια στο Δημητριάδη.

Όταν, λοιπόν, οι ερωτήσεις άρχισαν να γίνονται τεκμηριωμένες, η κυβέρνηση δεν μπορούσε πια να αποφύγει το ότι η ίδια είχε δεχθεί την πώληση -εγκαταλείποντας το επιχείρημα ότι η απόφαση είχε παρθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση. Τα

δεδομένα των αποφάσεων και για το ύψος και για τα δεδομένα του Δανείου είναι καταγραμμένα και όσο και να μετατοπίζει κάποιος τελικά το θέμα επιστρέφει αναπόφευκτα. Αλλά, χρησιμοποιώντας το πρωτοσέλιδο του Φιλελευθέρου, ο Υπουργός Οικονομικών προσπάθησε πάλι να στρέψει την προσοχή στο Δημητριάδη – παραδέχθηκε ότι τελικά ήταν πολιτική η απόφαση, αλλά ισχυρίστηκε ότι η κυβέρνηση δεν συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις. Παρά το ότι σύμφωνα με δημοσιεύματα είχαν εμπλακεί στις διαπραγματεύσεις και Έλληνες αξιωματούχοι, που τηλεφωνούσαν στον κ. Σαρρή. Τελικά, την επομένη βρέθηκε και το ένοχο τεκμήριο σύμφωνα με το οποίο ο ίδιος ο κ. Αναστασιάδης είχε άμεση γνώση της διαδικασίας. Η κ. Ει. Χαραλαμπίδου δήλωσε ότι με βάση τα στοιχεία που κατατέθηκαν στην επιτροπή θεσμών καταδεικνύεται «άμεση εμπλοκή του ίδιου το προέδρου της Δημοκρατίας και της κυβέρνησης του στη διαπραγμάτευση των όρων της πώλησης των υποκαταστημάτων των κυπριακών τραπεζών στην Ελλάδα.»

ΔΙΕΘΝΗ

Στην Τουρκία το μέλλον βρήκε το Μάη του...

Οι κινητοποιήσεις στην Τουρκία μπήκαν στη δεύτερη βδομάδα με μια αισθητή διεύρυνση της δυναμικής του κινήματος. Η αρχική εναλλακτική διάσταση των διαμαρτυριών μετατράπηκε, τελικά, σε ένα είδος σημείου σύγκλισης διάφορων τάσεων και μερίδων της κοινωνίας, που νιώθουν ή ένιωθαν να πνίγονται από το καθεστώς Ερτογάν. Ο πλουραλισμός στην πλατεία Τακσίμ της Κωνσταντινούπολης, θυμίζει Μάη του 68. Από συναυλίες, μέχρι ομαδική γιόγκα, μέχρι συναδέλφωση οπαδών διάφορων ποδοσφαιρικών ομάδων. Μια απεργία, που κηρύχθηκε σε ένδειξη συμπαράστασης διεύρυνε ελαφρώς την κινητοποίηση και προς την πλευρά των ταξικών-οικονομικών ζητημάτων. Εκτός Κωνσταντινούπολης, οι κινητοποιήσεις σε άλλες πόλεις, όπως η Άγκυρα, η Σαμσούντα, η Προύσα και η Σμύρνη φαίνεται να αντιμετωπίζονται με έντονη αστυνομική βία – ένα σύμπτωμα της ανησυχίας του καθεστώτος, ότι το φαινόμενο μπορεί να διευρυνθεί επικίνδυνα.

Ο Ερτογάν φάνηκε διχασμένος – αν και τήρησε σε γενικές γραμμές μια σκληρή γραμμή με περιφρονητικές ατάκες και προσπάθεια δαιμονοποίησης και αντιπερισπασμού, πρέπει, επίσης, να είχε έντονη πίεση από τον περίγυρό του να μαζέψει τη γλώσσα του. Η παιχνιδιάρικη οικειοποίηση των βρισίων του ήταν μόνο η αρχή ενός νέου σημειολογικού παιχνιδιού, στο οποίο ο Ερτογάν φαίνεται για πρώτη φορά αμήχανος και άτσαλος. Όπως σωστά επεσήμανε ο Ν. Μουδούρος αυτή η εξέγερση έχει ως βασικό της άξονα και πυρήνα την νεολαία, που μεγάλωσε από τη δεκαετία του 90 – και ο Ερτογάν όχι μόνο δεν τους καταλαβαίνει, αλλά μάλλον διαισθάνεται ότι τον ξεπερνούν αναπόφευκτα. Ο ίδιος, βέβαια, κάλεσε του οπαδούς του να κατεβούν στους δρόμους κλπ.

Την Τρίτη έκανε και πάλι μια διπλή κίνηση – από την μια επέμενε στην σκληρή γραμμή και έστειλε την αστυνομία στην πλατεία ενώ από την άλλη δηλώθηκε ότι θα συναντιόταν με αντιπρόσωπους των διαμαρτυρόμενων. Ήταν όμως και μια ειρωνική, για τον ίδιο, ρητορική κίνηση – αναγκάστηκε να επικαλεστεί το σεβασμό στο μνημείο του Ατατουρκ.

Απέναντί του, όμως, δεν έχει πια τους παλιούς του αντίπαλους. Στην ουσία, το κίνημα της πλατείας σηματοδότησε δύο μετατοπίσεις που είναι δύσκολο, πια, να περιοριστούν:

1. Ένα μεταμοντέρνο σημείο σύγκλισης των αντιπάλων του Ερτογάν.

Η εμφάνιση του εναλλακτικού χώρου ως σημείο σύγκλισης των ετεροκλήτων αντίπαλων του Ερτογάν, ήταν η πρώτη στιγμή τέτοιας ενότητας. Ακόμα και οι Κούρδοι, που δεν κινητοποιήθηκαν ιδιαίτερα στις περιοχές τους, δεν φάνηκαν να έχουν διάθεση ταύτισης με τις υποσχέσεις του Ερτογάν, απέναντι στην μέλλον, που

φάνηκε να διαγράφεται στην πλατεία. Το ποιά πολιτική δύναμη ή πολιτικός θα εκφράσει αυτήν την νέα δυναμική είναι ανοικτό – αλλά αυτή η δυναμική, δεν είναι απλώς αντίσταση στον ισλαμισμό ως μια μορφή του συντηρητισμού πια, αλλά και υπόγεια διεκδίκηση οικονομικών και άλλων ανάλογων ζητημάτων. Η δημόσια επίθεση του Ερτογάν, ξαφνικά, εναντίον των αγορών την Δευτέρα - μετά την πτώση του χρηματιστηρίου - κρύβει και μια ευρύτερη πραγματικότητα. Οι ρυθμοί οικονομικής ανάπτυξης υποχωρούν, το οικονομικό μπουμ του Ερτογάν είχε στηρίχθηκε στο ισλαμικό κεφάλαιο και την επέκτασή του στον κατασκευαστικό τομέα με ιδιωτικοποίηση του δημόσιου. Σε αυτό το πλαίσιο, η αντίδραση για το πάρκο στην πλατεία ήταν σημειολογικά εκφραστική της υπόγειας δυσφορίας για το ισλαμικό ρουσφέτι με δημόσια γη. Όταν ο Ερτογάν νιώθει την ανάγκη να τα βάζει με τους μέχρι πριν λίγο συνηγόρους του – είτε Ευρωπαίους, είτε τις αγορές - τότε προφανώς, νιώθει ότι κάτι κινείται υπόγεια στην οικονομική συνείδηση της κοινωνίας. Σε αυτό το πλαίσιο, όπως ορθά σχολιάστηκε, η τούρκικη εξέγερση δεν είναι ανάλογη των κινητοποιήσεων στις αραβικές χώρες - όχι μόνο γιατί είναι ενάντια στον ισλαμισμό, αλλά ακριβώς γιατί είναι και ενάντια στις επιπτώσεις της μονομερούς ανάπτυξης. Ανήκει στη δυναμική και αισθητική των δυτικών κινημάτων της δεκαετίας του 60 και του 70 που άνοιξαν το δρόμο για το μέλλον. Και αποτελεί, με αυτή την έννοια, ένα σημείο γύρω από το οποίο θα οικοδομηθούν οι μελλοντικές συμμαχίες μεταρρύθμισης.

2. Μια νέα αριστερά στο προσκήνιο. Η τουρκική άκρα αριστερά υπήρξε, έστω και χωρίς να τύχει ιδιαίτερης προσοχής στη Δύση, ένα ηρωικό και σχεδόν μαρτυρολογικό κίνημα από τις δεκαετίες του 1960-70 με πολλαπλές εσωτερικές διασπάσεις. Η ξαφνική ντε φάκτο συνύπαρξη στην πλατεία σηματοδοτεί, επίσης, ένα νέο στάδιο για την αριστερά. Ουσιαστικά, είναι η πρώτη φορά που μια πλουραλιστική μορφή της αριστεράς καταφέρνει να εκφράσει μια εν εξελίξει ηγεμονική τάση στην τουρκική κοινωνία – και με ένα παράδοξο τρόπο ο κεμαλισμός αναζητά την νομιμοποίησή του στην πλατεία, όπως η αριστερά τις δεκαετίες του 60 και 70 αναζητούσε στον κεμαλισμό τη φόρμα, μέσα από την οποία θα εκσυγχρόνιζε την κοινωνία.

Το χειρότερο πρόβλημα για τον Ερτογάν, βέβαια, είναι η δυσκολία να εμφανιστεί πια ως κάποιος μορφής σωτήρας. Το κίνημα της πλατείας τον έστειλε πίσω στην εικόνα του συντηρητικού, παρά σύμβολο του εκσυγχρονισμού. Και η ευκολία, με την οποία κινείτο σε ένα χώρο διασπασμένων αντιπάλων, δεν θα είναι πια η ίδια. Ιδιαίτερα σε μια εποχή που ισλαμικά δίκτυα, όπως οι Γκουλενιστές φαίνεται να τον αμφισβητούν. Θα προσπαθήσει, βέβαια, να συντηρήσει αποσπασματικές συμμαχίες – αλλά η

πλατεία είναι πλέον και μέρος του κοινωνικού φαντασιακού. Και αν ειρωνικά, ο Ερτογαν πουλούσε Ευρώπη/εκσυγχρονισμό, ξαφνικά οι νεαροί/ες της πλατείας τον εκτόπισαν – πρόσφεραν στους Τούρκους μια πολύ πιο γοητευτική εικόνα του «Τούρκου στον κόσμο».

Για μια διεισδυτική ανάλυση του τουρκικού «δρόμου» βλ.

<http://cyprusnews.eu/afierwmata/1233580--lr-.html>

«Μια «ανατομία» του δρόμου στην Τουρκία»

του Ν. Μούδουρου

Μέση Ανατολή: η συντριβή των ισλαμιστών στο Quasair της Συρίας και η σφαγή στη Βεγγάζη της Λιβύης

Είναι βέβαια υπερβολή να δει κάποιος μια ευρύτερη σύγκλιση ανάμεσα στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Ερτογάν και τα προβλήματα των ισλαμιστών στις αραβικές κοινωνίες – αλλά είναι γεγονός ότι το αρχικό παλιρροιακό κύμα του ισλαμισμού, μετά το 2011, αρχίζει να βρίσκει σοβαρές αντιστάσεις. Και φυσικά, αυτήν η γενικότερη εικόνα αντικατοπτρίζεται και στην Τουρκία – πριν ένα χρόνο η επίσκεψη

του Ερτογάν στη βόρεια Αφρική θα θεωρείτο νευραλγική. Τώρα, πέρασε σαν ασήμαντη. Ήδη, στην Τυνησία η ένταση ανάμεσα σε ισλαμιστές και κοσμικούς διευρύνεται και πάλι, αλλά **η είδηση της βδομάδας από τη βόρεια Αφρική ήρθε από τη Λιβύη**. Μια διαδήλωση εναντίον των ενόπλων που παίζουν και το ρόλο της τοπικής αστυνομίας πια στη Βεγγάζη, οδήγησε σε μακελειό. Οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας για το νόμο της βίας, που έχουν επιβάλει οι ένοπλοι δεν είναι κάτι το νέο στη Βεγγάζη – ανάλογες εκδηλώσεις γίνονταν και κατά την διάρκεια των νατοϊκών βομβαρδισμών, όταν η Βεγγάζη παρουσιαζόταν ως δήθεν «απελευθερωμένη». Την περασμένη βδομάδα, όταν οι διαδηλωτές άρχισαν να φωνάζουν και να πετούν πέτρες ενάντια στο αρχηγείο των ενόπλων, άρχισαν οι πυροβολισμοί από το εσωτερικό. Σκοτώθηκαν τουλάχιστον 30 άτομα. Ανάλογες εκδηλώσεις έγιναν και στην Τρίπολη. Και είναι ενδεχόμενο οι κινητοποιήσεις στην Τουρκία να λειτούργησαν σαν πρότυπο, επίσης.

Στα ανατολικά η Αλ Κάιντα συνέχισε την εκστρατεία βίας στο Ιράκ με βομβιστικές επιθέσεις. Δεν είναι ακόμα καθαρό, αν ο στόχος της είναι η παρεμπόδιση ανάδυσης του σουννιτικού κοσμικού κινήματος ή ένας νέος γύρος εμφυλίων σφαγών, όπως το 2006-7. **Όμως, η είδηση σε αυτήν περιοχή, ήταν η μάχη του Quasair.** Για όσους, βέβαια, πίστευαν την προπαγάνδα των ΜΜΕ των εμιράτων, οι ισλαμιστές της Συρίας θα έπρεπε να είχαν ήδη νικήσει. Και σε αυτήν την εκστρατεία, τα δυτικά ΜΜΕ ήταν απλώς ακόλουθοι – και ανάμεσά τους και ο Economist, του οποίου εγκυρότητα έπεσε σε χιουμοριστικά επίπεδα με τις επανελεμμένες προβλέψεις του, πέρσι, για το σύντομο «τέλος του καθεστώτος». Το ότι οι κοσμικές δυνάμεις στη Συρία άντεξαν την αρχική επίθεση, ήταν κάτι που έπρεπε να το ψάξει κανείς πολύ για να το διαπιστώσει στις δυτικές ανταποκρίσεις. Η ανθεκτικότητα είχε να κάνει και με τους αντίπαλους της κυβέρνησης, αλλά και με την γεωπολιτική συγκυρία – ήταν σαφές ότι την επίθεση εναντίον της Συρίας τη χρηματοδότησαν οι πιο συντηρητικές δυνάμεις στο χώρο των Αράβων και οι δυτικοί – αλλά και η Τουρκία. Αυτό σήμαινε, ουσιαστικά, ότι φαινόταν να έχει εξαπολυθεί ενάντια στη Συρία ένας πόλεμος από τον άξονα των φιλοδυτικών. Σε αυτό το πλαίσιο, η δυναμική παρέμβαση της Ρωσίας έδωσε ένα άλλο πλαίσιο στις εξελίξεις, ενώ η κινητοποίηση ενός άξονα ανάμεσα στο Ιράν, το σιητικό Ιράκ, το οποίο ελέγχει την κυβέρνηση, τη Συρία και την "συνμμαχία της αντίστασης" στο Λίβανο, δημιουργούσε ένα σαφές μπλοκ.

Η σταδιακή επέκταση των κυβερνητικών δυνάμεων από την άμυνα στην επίθεση είναι κάτι που φαινόταν από καιρό. Η επίθεση στο Quasair, μια πόλη που είχε κάποτε 30, 000 κάτοικους και η οποία βρίσκεται στα σύνορα με το Λίβανο, προσδιορίστηκε

και από τους δυο αντίπαλους ως νευραλγική – εν μέρει ο χώρος είναι σημαντικός για τον ανεφοδιασμό, είτε των ισλαμιστών ανταρτών μέσω Λιβάνου, είτε για την επικοινωνία της Δαμασκού με τη μεσογειακή παράλια της Συρίας. Οι ισλαμιστές, οι οποίοι κατείχαν την πόλη, έστειλαν ενισχύσεις με στόχο να δείξουν ότι μπορούσαν να κρατήσουν την περιοχή. Οι κυβερνητικές δυνάμεις από την άλλη, μπόρεσαν σχετικά εύκολα να μπουν στην πόλη, αλλά μετά είχαν να αντιμετωπίσουν τη μάχη μέσα στην πόλη - ένα είδος μάχης στο οποίο οι ένοπλοι - ιδιαίτερα της Αλ Κάιντα - φαίνονταν να έχουν αρκετή εμπειρία. Σε αυτό το πλαίσιο, η ανοιχτή πια συμμετοχή της Χιζμπολλάχ άλλαξε, σαφώς, τις ισορροπίες – μετά από σχεδόν μια βδομάδα, οι ένοπλοι της αντιπολίτευσης αναγκάστηκαν να παραδεχθούν ότι η πόλη είχε χαθεί. Η επόμενη κίνηση, βέβαια, είναι η διάσκεψη που ανακοινώθηκε από τη Ρωσία και τις ΗΠΑ – και στην οποία αντιτίθενται οι σκληροπυρηνικοί ισλαμιστές. Ίσως η ήττα τους να είναι βολική, για μερικούς, από αυτήν την οπτική. Από την άλλη, βέβαια, οι συζητήσεις για παροχή οπλισμού συνεχίζονται. Αλλά, ήδη, η Ρωσία άνοιξε και την πιθανότητα παράδοσης πυραύλων S300 στην κυβέρνηση.

Η διεύρυνση του μετώπου για την αστυνόμευση και τις αντιστάσεις: E. Snowden, ένας νέος αμερικανός ήρωας

Σίγουρα, αλλιώς φανταζόταν ο Ομπάμα τη δεύτερή του θητεία. Θα ήλπιζε ότι ο αέρας της νίκης, θα του έδινε την ευκαιρία να προωθήσει τις θέσεις του, για τουλάχιστον, τα επόμενα δυο χρόνια. Όμως, μια σειρά από σκάνδαλα, που έχουν να κάμουν με τη διαχείριση πληροφοριών - είτε για την κατασκοπία σε βάρος Αμερικανών, είτε για απόκρυψη πληροφοριών - άρχισαν να έχουν κόστος. Οι ρεπουμπλικάνοι έχουν, σχεδόν, εγκαταλείψει αυτές τις μέρες τις υστερίες για την οικονομία, αναγνωρίζοντας

ότι οι επιθέσεις ενάντια σε ότι έμεινε από το κράτος ευημερίας, ευνοούν πια τους δημοκρατικούς και τον Ομπάμα.

Ο Ομπάμα προσπάθησε να περάσει στην αντεπίθεση, κάνοντας ουσιαστικά έκκληση συσπείρωσης στο βασικό φιλελεύθερο κοινό του με την υπόσχεση ότι θα κλείσει το Γκουαντάμο και θα περιορίσει τις πτήσεις μη επανδρωμένων αεροπλάνων - τα οποία χρησιμοποιούνται και για κατασκοπία, αλλά και για επιθέσεις. Όμως, η καχυποψία συνέχισε να απλώνεται. Η θέση, που πρόβαλε ο Ομπάμα ήταν ότι δεν μπορείς να έχεις 100% ασφάλεια και 100% σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, δεν φάνηκε να πείθει. Ανάλογα προσπάθησε να κινηθεί και το περιοδικό TIME.

Την περασμένη Πέμπτη, τα πράγματα έφτασαν σε νέο σημείο όταν ο Λευκός Οίκος παραδέχθηκε ότι η Εθνική υπηρεσία NAS έχει πρόσβαση στα τηλεπικοινωνιακά δεδομένα εκατομμυρίων πελατών της μεγαλύτερης εταιρείας τηλεπικοινωνιών VERIZON. Και ξαφνικά, σε αυτό το κλίμα, που ήταν ήδη φορτισμένο και με προηγούμενες κατηγορίες για παρακολούθησεις, ένας πράκτορας της CIA διέρρευσε πληροφορίες για ένα πρόγραμμα παρακολούθησης πολιτών παγκόσμια με την ονομασία PRISM. Σύμφωνα με το δημοσίευμα της Washington Post η NSA και το FBI «έχουν άμεση πρόσβαση στους κεντρικούς διακομιστές εννιά κορυφαίων εταιρειών του διαδικτυου». Ο Ομπάμα βρέθηκε υπό νέα πίεση. Βέβαια, το πρόγραμμα δεν είναι δικό του - είναι αποτέλεσμα του patriot act, το οποίο υιοθετήθηκε μέσα στην υστερία, που ακολούθησε την επίθεση στους δίδυμους πύργους το 2001. Ο Ομπάμα το ήξερε και φυσικά, δεν έκανε τίποτε - ή σύμφωνα με μερικούς, το διεύρυνε, παρά τις δημόσιες υποσχέσεις και δηλώσεις του για τήρηση των δημοκρατικών διαδικασιών, όσον αφορά στα δικαιώματα των πολιτών. Και φυσικά, οι σχετικές συζητήσεις πυροδοτούν, όχι μόνο μια εσωτερική κρίση νομιμότητας για τον Αμερικανό πρόεδρο - και δυσκολεύουν τις κινήσεις σε άλλα ζητήματα όπως λ.χ. το μεσανατολικό - αλλά ενισχύουν και τις φωνές στις εμπόλεμες ζώνες - όπως στο Πακιστάν - για έλεγχο των αμερικανικών δυνάμεων και επιθέσεων.

Ο νέος αμερικανός ήρωας, που ακολουθεί τα βήματα του B. Manning, είναι ο Edward Snowden - και σύμφωνα με τη διατύπωσή του, η πράξη της διαρροής για το σύστημα παρακολούθησης, είναι μια μορφή «υπεράσπισης της ελευθερίας».

Ευρώπη: γεωπολιτικές ανατροπές στα Βαλκάνια, καθώς ο θυμός του νότου φαίνεται να αγγίζει και το βορρά

Την περασμένη βδομάδα, είχαμε δυο απρόσμενες ειδήσεις από τα Βαλκάνια. **Στην Ελλάδα, η Γκάζπρομ έκανε ξαφνικά πίσω, στη δεσμευτική προσφορά της για την ΔΕΦΑ.** Η κίνηση ήταν απρόσμενη, διότι και η άλλη ρωσική εταιρεία, η οποία εμπλεκόταν, δεν εκδήλωσε σχετικό ενδιαφέρον. Η επίσημη εκδοχή είχε να κάνει με την πραγματική αξία της ΔΕΠΑ και με έσοδά της, μέχρι να ολοκληρωθεί η αγορά. Ουσιαστικά, όλες οι προσφορές φαίνεται να αξιολογούν πιο φθηνά τις ελληνικές εταιρείες παροχής ενέργειας. Όπως είχε γραφτεί, υπήρχε πίεση από τη Δύση, ιδιαίτερα τις ΗΠΑ, για αποκλεισμό της Ρωσίας – όμως η απόφαση των ρωσικών εταιρειών να μην προχωρήσουν, ενώ το πεδίο φαινόταν ανοικτό, μάλλον δείχνει ότι υπάρχουν ευρύτερα συμφέροντα, τα οποία οδηγούν για την ώρα στην παγοποίηση – αναβολή του ζητήματος, το οποίο θεωρείτο δεδομένο μέχρι την προηγούμενη βδομάδα. Είναι πιθανό ότι μαζί με το οικονομικό - την αναμονή δηλαδή, ότι η αξία της εταιρείας θα μειωθεί - υπάρχουν και άλλα ανοικτά θέματα - και συμφέροντα - στην περιοχή και οι Ρώσοι προτιμούν, επίσης, την αναμονή.

Μια ανάποδη κίνηση προέκυψε στη Βουλγαρία. Η νέα, υπό τους σοσιαλιστές κυβέρνηση, έκανε ένα πρώτο βήμα αποστασιοποίησης από την απόλυτα δυτική ταύτιση. Ανακοινώθηκε ότι η θέση - την οποία εξέφραζε η προηγούμενη κυβέρνηση και η οποία εξυπηρετούσε τις αμερικανικές θέσεις - ότι η Χιζμπολλάχ ήταν υπεύθυνη για μια έκρηξη, δεν ήταν βέβαιη. Η αποστασιοποίηση έδινε ένα μέτρο αυτονομίας στην νέας κυβέρνησης και ίσως, να ανοίγει και πάλι τις διόδους επαφής της Βουλγαρίας με τη Ρωσία και στο θέμα των αγωγών – κάτι που είχε περιθωριοποιήσει η προηγούμενη κυβέρνηση.

Κατά τα άλλα, **συνεχίστηκαν τις προηγούμενες βδομάδες οι κινητοποιήσεις σε Πορτογαλία και Ισπανία, ενώ η δυσφορία στην Ιταλία φαίνεται, επίσης, να αυξάνεται.** Οι αναφορές για τις επιπτώσεις της κρίσης, αλλά και για τις αντιδράσεις παίρνουν και δραματικές μορφές, όπως οι δημόσιες αυτοκτονίες. Σε αυτό το πλαίσιο, οι τοπικές εκλογές στην Ιταλία ήταν ένα μικρό βάλαμο για την κεντροαριστερά, που κέρδισε καθαρά την κεντροδεξιά του Μπερλουσκόνι. Ωστόσο η δυσφορία του κοινού μετατοπίστηκε απλώς από το κόμμα των 5 αστεριών στην αποχή.

Αυτό το κλίμα, φαίνεται ότι προβληματίζει πια και τον πυρήνα. **Η Γαλλία είναι, ήδη, υπό πίεση και από τις δυο πλευρές** – από τη μια υπάρχει πίεση από τις αγορές και το κεφάλαιο και από την άλλη, από τις συντεχνίες και την αριστερά που εξέλεξε τον Ολάντ. Σε αυτό το πλαίσιο, αποφασίστηκε κατ'αρχήν, ένα είδος χαλαρώματος των χρονικών ορίων για περιορισμό των ελλειμμάτων. Ταυτόχρονα, **από το**

Βερολίνο άρχισε να ακούεται και ένας πιο ήπιος τόνος για τον νότο – ο νέος τόνος, ωστόσο μπορεί να είναι απλώς μια προεκλογική κίνηση, αφού η Γερμανία είναι πια σε προεκλογική περίοδο και οι χριστιανοδημοκράτες δεν ξέρουν με ποιούς μπορεί να χρειαστεί να συμμαχήσουν.

Υπάρχουν, ωστόσο και βαθύτερες μετατοπίσεις. **Η αποστασιοποίηση του ΔΝΤ από την Ε.Ε.** εκφράστηκε με τη δημόσια διαφωνία για το πρόγραμμα διάσωσης της Ελλάδας. Η διαφωνία είναι, βέβαια, αναδρομική για την ώρα – τί θα έπρεπε να γίνει, αν έπρεπε να γίνει πιο νωρίς το κούρεμα των ομόλογων κλπ. Στα πλαίσια των συζητήσεων που ακολούθησαν έγιναν και μια σειρά από αποκαλύψεις για το πόσο χαμένες ήταν οι κυβερνήσεις της Ε.Ε., αρχικά, μπροστά στους εκβιασμούς των αγορών. Όμως, φαίνεται να υπάρχει και ένα βαθύτερο πλαίσιο διαφωνίας: ήδη το ΔΝΤ θέλει να διαμορφώσει μια δική του ατζέντα, Υπήρξε παραδοχή από μέλος του ΔΝΤ για αποτυχία της πολιτικής λιτότητας στην Ελλάδα ενώ ταυτόχρονα κυκλοφόρησαν πάλι δημοσιεύματα ότι ετοιμάζεται το ΔΝΤ να αποχωρήσει από την Κύπρο. Σε αυτό το πλαίσιο οι ευρωπαίοι φαίνονται να ψάχνονται ακόμα. Η δήλωση Ολάντ στην Άπω Ανατολή ,ότι η κρίση χρέους στην ευρωζώνη έχει ξεπεραστεί ακούγεται υπερασπιστική – αν και έχει μια βάση με την έννοια της άμεσης πίεσης, που παρουσιάστηκε, πριν λίγους μήνες. Όμως, καθώς τα μνημόνια φαίνονται να απλώνονται - η Σλοβενία είναι πια άτυπα σε ένα είδος επιτήρησης με τις ανάλογες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας - η ευρωπαϊκή συνταγή παραμένει ασαφής και ημιτελής. Η ομοσπονδοποίηση δεν φαίνεται να έχει δυναμική, οι αντιδράσεις στον νότο φαίνεται να δημιουργούν ένα επικίνδυνο χάσμα, και πολλοί αρχίζουν πλέον να ανησυχούν για το τί θα εμφανιστεί στο επόμενο ευρωκοινοβούλιο, αν ο θυμός των δρόμων μεταφραστεί σε ψήφο στις ευρωεκλογές της επόμενης άνοιξης.

Περιβαλλοντικά

Ο βιότοπος της περιοχής Λίμνη – Δίκτυο Φύση 2000 Πόλης-
Γιαλιά και η πράσινη χελώνα σε αγώνα επιβίωσης

Ένα νέο οικολογικό μέτωπο φαίνεται να ανοίγεται στην βορειοδυτική Κύπρο στην περιοχή Πολις – Γιαλία όπου βρίσκεται μια ειδική ζώνη του Δικτύου Φύση 2000. Στην περιοχή βρίσκονται σε εξέλιξη έργα που απειλούν τον βιότοπο. Το θέμα είχε ανακινηθεί από διάφορες ομάδες πολιτών και κινήσεις και την περασμένη εβδομάδα το ζήτημα αρχισε να αναδύεται και στα ΜΜΕ.

Πληροφορίες της τελευταίας στιγμής, πριν την εκδοση, αναφέρουν ότι οι εργασίες στην περιοχή σταμάτησαν προσωρινά. Φαίνεται ότι θα πραγματοποιηθεί στις 19 Ιουνίου σύσκεψη για το θέμα

Το πλαίσιο

Στις περιοχές προστασίας οικοτόπων και ειδών συγκαταλέγονται οι Ζώνες Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) και οι Τόποι Κοινοτικής Σημασίας (ΤΚΣ), οι οποίες τυγχάνουν προστασίας από σχετικές ευρωπαϊκές οδηγίες με τη διαχείριση τους να καθορίζεται σε αυτές. Ανάμεσα στις 29 ΖΕΠ περιοχές στην Κύπρο, οι έξι έχουν και καθεστώς (ΤΚΣ), με κάποιες από αυτές να περιλαμβάνουν οικότοπους ή είδη με άμεση

εξάρτηση από το νερό. Ανάμεσα σε αυτές είναι και η περιοχή Πόλις-Γιαλιά, με στόχο την προστασία των θαλάσσιων χελώνων (καρέττα-καρέττα και πράσινη χελώνα) και οικοτόπων που περιλαμβάνουν αμμόλοφους, το ενδημικό φυτό Μαλκόλμια και το θαλάσσιο οικοτόπο Ποσειδώνειας.

Πριν από δύο βδομάδες, μπουλτόζες άρχισαν να ισοπεδώνουν τους αμμόλοφους, ακολουθώντας προηγούμενη επέμβαση του 2009 και 2012, αφού η περιοχή 'περιλαμβάνεται' στο σχέδιο 'ανάπτυξης Cyprus Limni Resorts & Golfcourses PLC. Το πώς περιοχή ΖΕΠ, περιλαμβάνεται σε ιδιωτική ιδιοκτησία στην οποία επιπρόσθετα προβλέπεται και ανάπτυξη τέτοιου μεγέθους, παραμένει άγνωστο.

Ιστορικό της εταιρείας και της απόφασης για τουριστική ανάπτυξη στην περιοχή

Η εταιρεία έλαβε το όνομα Cyprus Limni Resorts & Golfcourses PLC, (μετονομαζόμενη αφού προϋπήρχε από το 1940 έχοντας τότε ως κύριες δραστηριότητες την παραγωγή χαλκού και θείου από τα ορυχεία της περιοχής) το Σεπτέμβριο του 2006 και αφότου εξασφάλισε (τον Ιούνιο 2006 και Ιανουάριο 2007) τις σχετικές εγκρίσεις του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεων για τη δημιουργία δύο γηπέδων γκολφ που περιλαμβάνονται σε σχετικό Master Plan, το οποίο περιλαμβάνει επιπρόσθετα και μεταξύ άλλων «δύο λέσχες γκολφ, διεθνές ξενοδοχείο 5 αστέρων, spa, οικιστικές μονάδες (επαύλεις, σπίτια, διαμερίσματα) καφεσινατόρια, καταστήματα, αθλητικές εγκαταστάσεις και άλλες συναφείς αναπτύξεις». Στο ίδιο έγγραφο, θεωρούνται «άνευ ουσιώδους σημασίας» οι επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον, αντίθετα, μάλιστα «ως αναμένεται, θα βελτιώσουν τη χλωροπανίδα, στο χώρο του Έργου, ιδιαίτερα τα γήπεδα γκολφ λόγω της δημιουργίας εκτεταμένων χορταριασμένων επιφανειών και λίμνης». Αντίθετα, κίνδυνος θεωρείται η παρέμβαση και αντιδράσεις περιβαλλοντικών οργανώσεων, ιδιαίτερα αφού τα γήπεδα γκολφ προβλέπεται όπως ολοκληρωθούν και λειτουργήσουν εντός τεσσάρων ετών (αρχικά προβλεπόταν η λειτουργία τους το 2012)

Η πολιτική για τα γήπεδα γκολφ, λήφθηκε με απόφαση Υπουργικού Συμβουλίου το 2004 οπότε και δημιουργήθηκε υπουργική επιτροπή με τη συμμετοχή των Υπουργών Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού να προεδρεύει, Εσωτερικών, Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, Παιδείας και Πολιτισμού και Συγκυβερνητικών και Έργων με την αρμοδιότητα να υποβάλουν σχετική έκθεση. Το 2005 υιοθετήθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο, η «Νέα Πολιτική για την ανάπτυξη γηπέδων γκολφ στην Κύπρο», σύμφωνα με την οποία προβλέπεται η δημιουργία 14 γηπέδων γκολφ παγκύπρια, όπως προέκυψε από σχετική μελέτη Τεχνικής

Επιτροπής, για την οποία λήφθηκε υπόψη και ο συνολικός αριθμός εγγεγραμμένων γκόλφερ στην Ευρώπη.

Κινητοποιήσεις και διαμαρτυρίες

Το Νοέμβριο του 2012, η Οικολογική Κίνηση υπέβαλε στο γραφείο Επιτρόπου Διοίκησης παράπονο για διερεύνηση όσον αφορά στην «καταστροφή σημαντικού βιότοπου για την αναπαραγωγή της θαλάσσιας χελώνας καρέττα-καρέττα στην περιοχή Λίμνης, μέσα στην περιοχή του Δικτύου Natura 2000». Σύμφωνα με τη σχετική επιστολή η εκχέρσωση και ισοπέδωση παραλιακής έκτασης του δάσους με ακακίες, άρχισε το Σεπτέμβριο του 2012, παρά την άμεση επίσκεψη του τότε υπουργού Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, με αποτέλεσμα την εκχέρσωση ακακιών, πεύκων και ευκαλύπτων, την ισοπέδωση αμμόλοφων και τη μεταφορά μεγάλου όγκου ξένου χώματος, που απλώθηκε μέχρι τη θάλασσα.

Το θέμα εγέρθηκε σε συνεδρία της Βουλής που πραγματοποιήθηκε στις 7 Μαρτίου 2013, κατόπιν ερωτημάτων (ερώτηση με αριθμό 23.06.010.02.399) που είχε θέσει ο βουλευτής κ. Γ. Περδίκης και αφορούσε την ΠΡΟΣΦΑΤΗ εκμίσθωση «λωρίδας δασικής γης κρατικής ιδιοκτησίας.. μεταξύ της παραλίας του κόλπου Πόλης Χρυσοχούς και της ανάπτυξης της Λίμνης» και δεν είχε λάβει τότε οποιοσδήποτε διαστάσεις ή έτυχε αναφοράς στον τύπο.

Δημοσιεύματα, έφεραν το θέμα στην επιφάνεια τις νέες επεμβάσεις στην προστατευόμενη περιοχή, που θέτουν σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα και το χώρο φωλιάσματος των θαλάσσιων χελώνων, όπως και του συγκεκριμένου βιοτόπου γενικότερα.

Στις 11 Ιουνίου, το απόγευμα και μετά από δημοσιεύματα και αντιδράσεις ακτιβιστών, ομάδων και κόσμου μέσα και από σελίδες κοινωνικής δικτύωσης, η Επίτροπος Περιβάλλοντος, Ι. Παναγιώτου, κάλεσε τον Υπουργό Εσωτερικών, Σωκράτη Χάσικο, να τερματίσει την καταστροφή στην περιοχή και να επαναφερθεί στην αρχική της κατάσταση.

Με αυτά τα δεδομένα εγείρονται διάφορα ερωτήματα:

- Πώς (αν συνέβηκε κάτι τέτοιο) εξασφαλίστηκε άδεια από την εν λόγω εταιρεία, παρέμβαση σε προστατευόμενη περιοχή, τόσο σημαντική;
- Πώς είναι δυνατόν, εταιρεία η οποία αναλαμβάνει τη διεξαγωγή περιβαλλοντικής μελέτης (προφανώς πιστοποιημένη, αφού κάτι τέτοιο προβλέπει η σχετική νομοθεσία), να θεωρεί άνευ σημασίας επιπτώσεις σε μια

περιοχή η οποία έχει αναγνωριστεί ως ΖΕΠ και αποτελεί κοινή γνώση η σημαντικότητά της για τη βιωσιμότητα απειλούμενων ειδών όπως οι θαλάσσιες χελώνες;

- Πώς είναι δυνατόν να θεωρείται η καταστροφή χώρου υψίστης περιβαλλοντικής σημασίας για χάρην της ανάπτυξης ότι τα έργα «θα βελτιώσουν τη χλωροπανίδα, στο χώρο του Έργου, ιδιαίτερα τα γήπεδα γκολφ λόγω της δημιουργίας εκτεταμένων χορταριασμένων επιφανειών και λίμνης», αφού αποτελούν παρέμβαση;
- Με ποιά λογική και ουσιαστική επιχειρηματολογία, ο δήμος Πόλης Χρυσοχούς θεωρεί απογοητευτικό το ότι «τα τελευταία χρόνια δεν έχει αναγερθεί ούτε μια ξενοδοχειακή μονάδα» στην περιοχή, ενώ αποτελεί αρμοδιότητά του η αδειοδότηση και επίβλεψη μιας τέτοιας ανάπτυξης;
(<http://alithia.com.cy/koinonia/item/12816-%CE%B6%CE%B7%CF%84%CE%BF%CF%8D%CE%BD-%CE%B4%CE%B9%CE%B5%CF%85%CE%BA%CE%BF%CE%BB%CF%8D%CE%BD%CF%83%CE%B5%CE%B9%CF%82-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CE%B1%CE%BD%CE%AD%CE%B3%CE%B5%CF%81%CF%83%CE%B7-%CE%BE%CE%B5%CE%BD%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%87%CE%B5%CE%AF%CF%89%CE%BD.html>)
- Μετά την υποβολή παραπόνου από την Οικολογική Κίνηση στο γραφείο Επιτρόπου Διοίκησης, που βρίσκεται η εξέτασή του;
- Σε προηγούμενο άρθρο της Δέφτερης Ανάγνωσης (Όταν οι μεγαλογαιοκτήμονες ενώνουν τις δυνάμεις τους, διασφαλίζεται η προστασία ενός σημαντικού βιότοπου και η ανάπτυξη μίας τοπικής κοινότητας !!! - <http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=449>) είχε γίνει αναφορά σε παρόμοιας φύσης και έκτασης 'έργων' στην περιοχή Λεμεσού, με τα οποία σχετίζεται η ίδια εταιρεία. Εύλογα, δημιουργείται το ερώτημα, σε πόσα άλλα γήπεδα γκολφ εμπλέκεται η συγκεκριμένη εταιρεία και με ποιές διασφαλίσεις;
- Η πολιτεία επιβάλλει στους πολίτες νομοθεσίες στις οποίες η ίδια δεν δεσμεύεται να ακολουθεί;

- Πώς απαντούν οι αρμόδιες αρχές, σε όλες αυτές τις κατηγορίες, ιδιαίτερα, μετά και την παρέμβαση της Επιτροπής Περιβάλλοντος, έστω και σε αυτή τη φάση;

Ως αντίδραση, σε όλη αυτή την επική καταστροφή επιχειρεί να θέσει τέρμα, ομάδα πολιτών, η οποία ήδη ετοίμασε ψήφισμα με το οποίο καλείται ο Υπουργός Εσωτερικών να σταματήσει το συγκεκριμένο έργο με το οποίο συνεπάγεται η καταστροφή μιας σημαντικής περιοχής φωλιάσματος των θαλάσσιων χελώνων και του περιβάλλοντος οικοσυστήματος (http://www.change.org/petitions/cyprus-minister-of-internal-affairs-mr-socratis-hasikos-stop-the-development-of-the-limni-site-for-the-golf-course-and-villas-complex?utm_campaign=autopublish&utm_medium=facebook&utm_source=share_petition).

Ταυτόχρονα, δημιουργήθηκε σελίδα για τη σωτηρία των χελώνων στην περιοχή Λίμνης και παύση της καταστροφής της συγκεκριμένης περιοχής (<https://www.facebook.com/sostexeloneslimni>)

Πηγές:

Εφαρμογή των άρθρων 11, 13 και 15 της Οδηγίας Πλαίσιο Περί Υδάτων (2000/60/εκ) στην Κύπρο, Παράρτημα Ι, Αναλυτικό Σχέδιο Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμού

[http://www.cyprus.gov.cy/moa/wdd/wdd.nsf/All/C80485FB57DC260DC22578AB001B9C03/\\$file/ANNEX-I.pdf](http://www.cyprus.gov.cy/moa/wdd/wdd.nsf/All/C80485FB57DC260DC22578AB001B9C03/$file/ANNEX-I.pdf)

Άμεσο τερματισμό παρεμβάσεων στην Π. Χρυσοχούς, ζητά η Ι. Παναγιώτου <http://www.philenews.com/el-gr/eidiseis-topika/43/149189/ameso-termatismo-paremvaseon-stin-p-chrysochous-zita-i-i-panagiotou>

Θαλάσσιες χελώνες - <http://www.cyprusbiodiversity.eu/%CE%B8%CE%B1%CE%BB%CE%AC%CF%83%CF%83%CE%B9%CE%B5%CF%82-%CF%87%CE%B5%CE%BB%CF%8E%CE%BD%CE%B5%CF%82.html>

Ισοπεδώνουν την παραλία των χελώνων καρέτα – καρέτα, ενώ κλείνουν τα μάτια οι αρμόδιοι

http://www.newsit.com.cy/default.php?pname=Article&art_id=120857&catid=6

Πρακτικά της Βουλής των Αντιπροσώπων Ι΄ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ -

ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄ Συνεδρίαση 7^{ης} Μαρτίου 2013

Καταστροφή σημαντικού βιότοπου για την αναπαραγωγή της θαλάσσιας χελώνας
Καρέττα-Καρέττα στην περιοχή Λίμνης, μέσα στην περιοχή του Δικτύου Natura 2000,
Οικολογική Κίνηση, επιστολή προς Επίτροπο Διοίκησης ημερ. 22 Νοεμβρίου 2012

Ζητούν διευκολύνσεις για ανέγερση ξενοδοχείων –

<http://alithia.com.cy/koinonia/item/12816-%CE%B6%CE%B7%CF%84%CE%BF%CF%8D%CE%BD-%CE%B4%CE%B9%CE%B5%CF%85%CE%BA%CE%BF%CE%BB%CF%8D%CE%BD%CF%83%CE%B5%CE%B9%CF%82-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CE%B1%CE%BD%CE%AD%CE%B3%CE%B5%CF%81%CF%83%CE%B7-%CE%BE%CE%B5%CE%BD%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%87%CE%B5%CE%AF%CF%89%CE%BD.html>

Πληροφοριακό Έγγραφο Εισαγωγής- Cyprus Limni Resorts & Golfcourses PLC -

http://www.cse.com.cy/NEA/Downloads/ListedCompanies/Admission%20Document_LIMNI__final_.pdf

Woolworth Group - http://www.woolworthgroup.com.cy/en/prop_limni.php

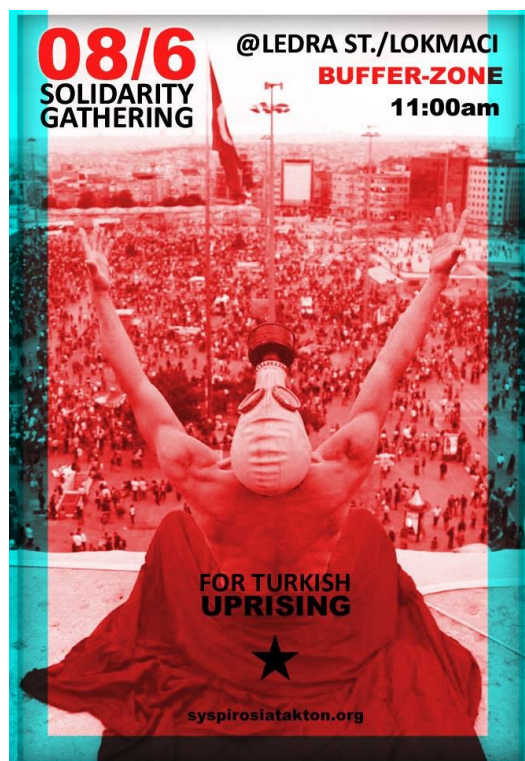
Limni Turtle Nesting Beach Marine Reserve -

<http://www.protectedplanet.net/sites/61753>

KΙΝΗΜΑΤΑ

Το Σάββατο, 8 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο οδόφραγμα στο τέρμα της Οδού Λήδρας ως αλληλεγγύη στους εξεγερμένους/ες της Τουρκίας.

ΑΝΟΙΚΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ

Σαν αποτέλεσμα της πρόσφατης απάνθρωπης μεταχείρισης ενός Νιγηριανού αιτητή πολιτικού ασύλου από την Κυπριακή αστυνομία, η οργάνωση μας άρχισε τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με την κατάχρηση εξουσίας από την αστυνομία ώστε να έχουμε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να καταδεικνύουν την παραβίαση της ευρωπαϊκής και κυπριακής νομοθεσίας.

Καλούμε όλους τους πολίτες, Κύπριους και αλλοδαπούς, να επικοινωνήσουν μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση cyprus.stop.trafficking@gmail.com, και να μας δώσουν αν έχουν σχετικές πληροφορίες, για να αποτρέψουμε μελλοντικά παρόμοια κρούσματα.

Οι πληροφορίες μπορούν να είναι ανώνυμες, δεν χρειαζόμαστε ονόματα , αλλά χρειάζεται να γνωρίζουμε τη χώρα προέλευσης. Χρειαζόμαστε ακριβή και λεπτομερή περιγραφή του τι συνέβηκε σε σας, με συγκεκριμένες ημερομηνίες και ονόματα τόπων και χρόνων. Εγγυούμαστε πλήρη εχεμύθεια και διαβεβαιώνουμε πως οι οποιεσδήποτε πληροφορίες δεν θα δοθούν σε κανέναν χωρίς την έγκρισή σας.

As a result of the recent inhumane treatment of a Nigerian asylum-seeker by the Cyprus police, our organization has started gathering information relating to any abuse of power so that we can have sufficient evidence to expose the violations of European and Cyprus laws.

We appeal to the public, Cypriot and foreign nationals, to contact us at our email address cyprus.stop.trafficking@gmail.com with information that can help us prevent any future incidents.

We do not need your name but we do need to know the country of your origin. We ask for an accurate and detailed account of what has happened to you, with specific dates and names of places. We guarantee full confidentiality and assure you that we will not reveal details of your story to anyone without your permission.

Cyprus STOP Trafficking

P.O. Box 24228, 1702 Nicosia

Tel: [+357 22 771063](tel:+35722771063) / [+357 99 428952](tel:+35799428952)

cyprus.stop.trafficking@gmail.com

Website: <http://cyprusstoptrafficking.webs.com/>

Facebook: Cyprus Anti-trafficking

Reg. # 3535, Bank of Cyprus A/c 01200105189800

Υ.Γ. Ο Νιγηριανός Oba Gerard συνελήφθη από την αστυνομία τον Φεβρουάριο με την καταγγελία του παράνομου μετανάστη και κακοποιήθηκε βάνανυσα κατά την απέλαση του.

Αντιμιλιταριστική εκδήλωση

ΣΠΟΝΤΕΣ

- **Ο Αβέρωφ ενάντια στον Ντράγκι... και όχι δεν είναι «λαϊκισμός».** Αν η μεγάλη πλειοψηφία των ελληνοκυπριακών ΜΜΕ δεν ήταν τόσο μονόχωνη, θα μπορούσαν και οι δημοσιογράφοι, αλλά και το κοινό να απολαύσει την υπό εξέλιξη κωμωδία σε όλη την λαμπρότητα της παρωδίας. Ο Αβέρωφ την Κυριακή, φόρεσε το σεμνότυφο ύφος για να καταδικάσει το λαϊκισμό. Ας πούμε, ότι δεν έβλεπε την κασέτα του κ. Χριστοφόρου δίπλα του. Την επομένη ο γενναίος Αβέρωφ βγήκε να απειλεί μέχρι και τον Ντράγκι για τον ΕΛΑ της Λαϊκής. Άλλος μύθος για φτηνή κατανάλωση. Καλά, κ. Νεοφύτου, όταν φωνάζατε δημόσια υπέρ της τρόικα, όταν παρουσιάζατε την Ευρώπη σαν εταίρους, οικογένεια και παράδεισο, δεν προσέξατε το καθεστώς λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας; Το να ψάχνει κανείς συνέπεια από τον Αβέρωφ είναι σαν να αναζητά την ευθεία γραμμή σε ένα κύκλο.
- **Και αν ο Ντράγκι σας στείλει φωτοτυπία του Πολίτη με την επιστολή Αναστασιάδη τον Νοέμβριο, όταν φώναζε για να μην διακοπεί ο ΕΛΑ στη Λαϊκή;** Είναι και η έρημη η πρώτη αμνησία πρόβλημα. Αλλά τα γραπτά μένουν. Οι επιστολές των δικηγόρων είναι φούσκες, αλλά μένουν και σαν τεκμήρια τι να κάνουμε;
- **Όταν ο κ. Νεοφύτου διαμαρτύρεται για λειτουργούς της Κεντρικής κλπ, θυμάται τί έκανε ο ίδιος; Ποιος έτρεχε κ. Αβέρωφ να κακολογήσει την κυπριακή δημοκρατία οικονομικά -και εσωτερικά και εξωτερικά - από το 2011;** Κάποιοι έβγαιναν γεμάτοι χαμογελά ευτυχίας μετά την πρώτη συνάντηση με την τρόικα το καλοκαίρι του 2012. Κάποιοι ήθελαν την τρόικα, κάποιοι την πληροφορούσαν κ.ο.κ. Περρασμένα ίσως, ξεχασμένα δεν γίνεται...

- **Αντεπίθεση Στράκκας;** Μετά την επίθεση Κάρογιαν στους τραπεζίτες -που έμμεσα άγγιζε και τον Ν. Παπαδόπουλο- εμφανίστηκαν και οι πληροφορίες για κουμπάρο του Κάρογιαν που διορίστηκε στην ΕΠΑ. Ενδιαφέρον παιχνίδι. Ελπίζουμε ότι θα μάθουμε διάφορα..
-
- **Τι φοβάται ο κ. Χάσικος; Ο υπουργός που επανήλθε ξεχνώντας πόση τουρκοκυπριακή γη πωλήθηκε, ενώ ήταν στέλεχος και υπουργός του κυβερνώντος κόμματος την περίοδο 1993-2003.** Η κωμωδία των ερευνητικών του Χάσικου έχει το εξής χαρακτηριστικό – ως πρωτοσέλιδη φούσκα, προσπαθεί να αλλάξει έμφαση μεν, αλλά με τόση καχυποψία για τον τέως υπουργό, το θέμα επανέρχεται αναπόφευκτα σαν καθρέφτης. Έτσι, ο επιχειρηματίας υπουργός θέλει, λέει, να κάμει έρευνα για τις πωλήσεις τ/κ γης την περίοδο 2008-2013. Γιατί, όμως, καλέ κύριε Σωκράτη, γαμπρέ του κ. Κουλέρμου, να μην γίνει και έρευνα για την περίοδο 1993 -2003, όταν κυβερνούσε ο ΔΗΣΥ είχαν γίνει 139 πωλήσεις τ/κ γης – ενώ την περίοδο 2008-13, έγιναν μόλις 61; Κανένας συμπέθερος πάλι; Πάντως, εκείνη την περίοδο υπήρχαν ενδιαφέροντα επεισόδια με τις άδειες για οικοδομές μέχρι και με υπουργούς – αν θυμάσαι κ. Χάσικε. Ο κ. Ντίνος ... που τον τραβολογάνε και στα δικαστήρια για μίζες. Μίζες, και συγκάλυψη. Αλλά, όταν ανοίγει κάποιος θέμα, θα πρέπει να περιμένει ότι θα έρθει να τον βρει. Για τις αγορές και τις πωλήσεις γης, γενικώς και ειδικώς – μετά το χρηματιστήριο και τις συζητήσεις για μίζες. Αφού άνοιξε το θέμα, είναι ένα επιτακτικό ζήτημα η διερεύνηση εκείνης της περιόδου. Τί φοβάται, λοιπόν, ο κ. Χάσικος;
-
- **Διότι, αφού η Ευρώπη τους σπάζει τα νεύρα σε διάφορα και έκανε τον Αβέρωφ να τα βάζει με τον Ντράγκι - και χωρίς ένα γέλιο ρε παιδί μου - τότε να δούμε με ποιούς άλλους ευρωπαϊκούς κανονισμούς μπορούμε να αρχίσουμε να ζητούμε πόθεν εσχες για την διαπλοκή από αυτό το υπουργικό...**
-
- **Θα κατατεθούν τα αρχεία της προεδρίας Κληρίδη τώρα;** Να ξέρουμε και που πήγαν οι δωρεές και τα δωράκια. Και αν υπάρχει καταγραφή έστω. Είπαμε όλα επιστρέφουν. Ο Χατζηστυλιανού του Φιλελευθέρου, δεν θα τα ζητήσει; Για να δούμε ποσά πήρε και Διγενής Μόρφου τότε. Αν, βέβαια, γινόταν καταγραφή ή αν απλώς μοιράζονταν σε διάφορες τσέπες.

- **Μιχαηλίδης και Ιακωβίδης του Φιλελευθέρου και της Σημερινής, σε ταυτόσημη στιγμή.** Και οι δυο μεγαλοσυντάκτες σε μια κοινή κραυγή, αναφώνησαν «Σιωπή» σε όσους κάνουν κριτική – γιατί δεν μπορούν, λέει, οι καημένοι, να ακούνε τους διάλογους των κομμάτων, και πιο ειδικά βέβαια την κριτική της αντιπολίτευσης. Το να ζητούν κάποιοι, έμμεσα, λογοκρισία είναι ενδιαφέρον. Το να είναι τα ίδια άτομα που δεν αρθρωσαν φωνή εναντίον (αν δεν συμμετείχαν ενεργά) στην συγκαλυψη των τραπεζών για 3 χρόνια είναι, επίσης, ενδιαφέρον. Το ότι είναι και αγωνιστές για το εθνικό - λέμε τώρα - αλλά υιοθέτησαν μια εντυπωσιακά «ενδοτική» στάση απέναντι στην τρόικα, είναι ίσως ακόμα πιο ενδιαφέρον. Και πάνω από όλα συνέπεια.
- **Αλλά είναι και θέμα συνέπειας.** Στην επόμενη συνάντηση με τον κ. Καράμπελια να τον ρωτήσετε για τη γνώμη για τη σύνδεση της υπεράσπισης των μισθών και των συντάξεων με την διαφωνία με την τρόικα.
- **Για να ξέρουν και τί υπερασπίζονται οι συντακτες που δεν εβλεπαν δεν άκουγαν από το 2010** – έστω και αν η Ελλάδα ήταν πρώτη είδηση στην επικαιρότητα: **οι γερμανικές τράπεζες ξεφόρτωναν κάποιοι εδώ κάτω αγοράζαν, και τα ΜΜΕ ..σιωπούσαν** στοχευμένα. *«Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών (BIS), το ελληνικό χρέος στις τράπεζες του εξωτερικού ήταν 252 δις το β τρίμηνο του 2010....Από όλες τις τράπεζες, τη μεγαλύτερη έκθεση στην Ελλάδα είχαν οι γερμανικές με 65.4 δις δολ. και οι γαλλικές με 83.1 δις δολ. Ωστόσο, παρά την κατασκευή «αντιπυρικής ζώνης» γύρω από την Ελλάδα, η κρίση μεταδόθηκε παντού. Τα δυο πρώτα χρόνια του προγράμματος κάθε λέξη για αναδιάρθρωση, «κούρεμα», διαγραφή του χρέους ήταν απαγορευμένη στην ελληνικά ΜΜΕ...Και όμως είχαν δίκαιο όσοι τότε έλεγαν πως οι περικοπές στην Ελλάδα είναι για να πληρώνονται τα χρεολύσια στους τραπεζίτες. Οι κάτοχοι ελληνικού χρέους από το εξωτερικό βρήκαν αρκετό χρόνο για να περιορίσουν την έκθεση τους..»* [Ελευθεροτυπία, 9/6/2013] **Ανάμεσα στους αγοραστές ήταν και μια.. Τράπεζα Κύπρου. Και εδώ τα ΜΜΕ τήρησαν το νόμο της σιωπής. Και μετά έφταιξε το Δημόσιο, η ΑΤΑ κλπ.**
- **Κατά τα άλλα πάμε καλά.** Και αυτή τη βδομάδα οι «άλλοι» - πλην δηλαδή τα 4 κανάλια της μονόχρωμης προπαγάνδας – είναι πρώτοι στην τηλεθέαση με ποσοστό άνω των 18%.

- **Συμπαράσταση στους εργαζομένους και στο θεσμό της ελληνικής δημόσιας τηλεόρασης – αλλά να μην ξεχνάμε ότι όλα έχουν και ένα πλαίσιο αναλογίας.** Οπότε τα γραφικά για «μοντελο BBC» στο ΡΙΚ, είναι μεν μια πάσα στα ιδιωτικά κανάλια, αλλά μπορεί μερικοί να κάνουν και προετοιμασία εδάφους – κατ’ αναλογία.
- **Να μην ξεχνάμε και το Χάρη.** Άλλο χαριτωμένο παιδί. Τον περασμένο Ιούλιο, απειλούσε τους υπεύθυνους των ταμείων των ημικρατικών να μην δώσουν δάνειο στην κυβέρνηση. Τώρα ζήτησε το δάνειο να γίνει μακροχρόνιο.
- **Ωστε ο κ. Ρίκκος είναι μια τεκμηριωμένη αξιοκρατική επιλογή για βοηθός γενικός εισαγγελέας;** ...Εδώ το ειρωνικό χαμόγελο είναι η αναγνώριση της πληκτικής επανάληψης.
- **Η διορισμένη ερευνητική και η δυσκολία κατανόησης των απλών συγκρίσεων.** Ακούγεται ότι η διορισμένη ερευνητική θα μπει σε νέα ενότητα. Άντε να δούμε. Διότι η κλήση και κατάθεση του κ. Χαραλάμπους του υπουργείου οικονομικών συνέχισε στο να καμώνεται ότι δεν βλέπει το ζήτημα των εσόδων – ούτε της συγκριτικής αναφοράς του τι συνέβαινε στην Ευρώπη την περίοδο 2008-10 λ.χ. Διότι όταν αυξάνονται οι δαπάνες τίθεται ντε φάκτο θέμα και αν κάποιοι περιόριζαν τα έσοδα – και τι χρησιμότητα είχαν οι δαπάνες. Όποιος πιστεύει ότι έπρεπε να κοπούν μισθοί οι συντάξεις πρέπει να το πει. Και λογικά να ερωτηθεί η επιτροπή οικονομικών γιατί δεν έκανε μόνη της περικοπές – όπως και το 2011. Και αν όσοι δημόσιοι λειτουργοί εκφράζουν την αόριστη έμφαση μόνο στις δαπάνες, θα ήταν καλό να καταθέσουν και την δική τους θέση το 2010 όταν ο τότε πρόεδρος ζήτησε οικειοθελή μείωση των υψηλών απολαβών. Εδώ σε θέλω κάβουρα, που λένε και στα Βαλκάνια.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ - ΑΠΟΨΕΙΣ

Συνέντευξη με ακτιβίστρια της Πλατείας στην Τουρκία

Meral Vural : *“Περάσαμε αρκετά με τη δικτατορική συμπεριφορά αυτής της κυβέρνησης»*

«Το μόνο που θέλουμε είναι ειρηνική ζωή. Αυτή η κυβέρνηση πρέπει να σταματήσει τις διακρίσεις στον λαό της»

Η νεαρή Τουρκάλα Meral Vural από την Κωνσταντινούπολη είναι ανάμεσα στις χιλιάδες πολίτες, που κατακλύζουν καθημερινά τους δρόμους της Τουρκίας, για περισσότερο από δέκα μέρες τώρα. Πώς είναι στ’ αλήθεια η κατάσταση στην Τουρκία; Ποιό μήνυμα στέλνουν οι διαδηλωτές στον υπόλοιπο κόσμο, που παρακολουθεί με αγανάκτηση τα γεγονότα; Και τέλος, ποιό είναι το μήνυμά της στον λαό της Κύπρου; Η Meral λέει *«Αν καταφέρουμε να σβήσουμε τον Erdogan από την πολιτική και την ιστορία της χώρας μας, θα επηρεάσει και την Κύπρο θετικά, θα βοηθήσει για καλύτερες σχέσεις μεταξύ Τούρκων και Ελληνοκυπρίων.... Επίσης, θα επηρεάσει θετικά τους Τουρκοκύπριους επειδή ο Erdogan τους πιέζει κι αυτούς και αντιπαθούν την πολιτική, που ασκεί πάνω τους. Άρα, σε κάθε περίπτωση αυτές οι εξεγέρσεις*

θα είναι θετικές και για τους Ελληνοκύπριους και τους Τουρκοκύπριους και φυσικά για τη χώρα μας, την Τουρκία»

Της Γιώτας Δημητρίου

Meral, καταρχήν, πώς είναι η κατάσταση σήμερα, 3 Ιουνίου 2013, στην Τουρκία;

Εδώ και 6 μέρες ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις κατά της κυβέρνησης Erdoğan, η οποία κακομεταχειρίζεται την πλειοψηφία και χρησιμοποιεί τη θέση εξουσίας για να συμπεριφέρεται σαν δικτάτορας και να ορίζει τις ζωές μας. Η εξέγερση ξεκίνησε στην Κωνσταντινούπολη / Πλατεία Taksim και στη συνέχεια στηρίχθηκε και από άλλες πόλεις σε όλη τη Τουρκία, καθώς και από άλλες χώρες, στις οποίες υπάρχει μεγάλος αριθμός Τούρκων. Στην αρχή, το θέμα αφορούσε το ξερίζωμα δέντρων στο πάρκο, αλλά όχι τώρα πια. Περάσαμε αρκετά με τη δικτατορική συμπεριφορά αυτής της κυβέρνησης.

Αυτό που γίνεται είναι επανάσταση; Τί απαιτεί ο λαός της Τουρκίας;

Ξεκινήσαμε επανάσταση, επειδή ανησυχούμε για το δικαίωμα της ελευθερίας. Το μόνο που θέλουμε είναι ειρηνική ζωή. Η κυβέρνηση πρέπει να σταματήσει να κάνει διακρίσεις στον λαό.

Διαβάζουμε διάφορες αναλύσεις και ρεπορτάζ για το πώς ξεκίνησαν οι εξεγέρσεις. Πώς ξεκίνησαν; Το πάρκο δεν ήταν σίγουρα η αιτία, αλλά η αφορμή...

Η κυβέρνηση αποφάσισε να πεζοδρομοποιήσει την πλατεία Taksim. Στη συνέχεια, μάθαμε ότι το Gezi Park θα γίνει εμπορικό κέντρο (έχουμε αρκετά εμπορικά κέντρα στην Κωνσταντινούπολη). Έτσι, μια ομάδα ξεκίνησε αθώα και ειρηνικά μια διαδήλωση εκεί. Ήταν μια μη πολιτική διαδήλωση. Η απαίτηση ήταν να σωθεί το Gezi Park και να μην γίνει το εμπορικό κέντρο. Οι διαδηλωτές δέχθηκαν επίθεση με δακρυγόνα και αντλίες νερού. Αυτή η άδικη μεταχείριση κατά των διαδηλωτών ήταν το έναυσμα, η αφορμή. Ο Πρωθυπουργός Erdoğan βρέθηκε αντιμέτωπος με μια σκληρή κριτική για την οικονομική κατάσταση της χώρας, για την συμπεριφορά του σε θέματα περιβαλλοντικά και στον τρόπο που αντιμετωπίζει το λαό και τις σκέψεις του λαού.

Πιστεύεις ότι ο κόσμος στην Τουρκία περίμενε καιρό, αυτή «την επανάσταση»;

Ο Tayyip Erdoğan έγινε πρωθυπουργός το 2003. Δεν δίστασε ποτέ, ούτε αυτός,

αλλά ούτε και το κόμμα του να δηλώσουν ότι είναι Ισλαμοκεντρικοί. Ήδη, έχουν την στήριξη του 50% του πληθυσμού. Και αν σκεφτείς τον Erdoğan ως πατέρα, οι άνθρωποι οι οποίοι δεν το ψήφισαν είναι τα ίδια τα παιδιά του. Παίρνει αποφάσεις, οι οποίες θα επηρεάσουν τις ζωές μας ριζικά και απλώς τις δηλώνει. Δεν δέχεται διαφωνίες και την ίδια ώρα, ο ίδιος κάνει διακρίσεις στον λαό με το «εμείς» κι «εσείς». Το «εμείς», είναι όσοι τον έχουν ψηφίσει και το «εσείς», όσοι δεν τον έχουν ψηφίσει. Αλλά ξεχνά ότι είναι Πρωθυπουργός για όλο τον λαό. Ο Erdoğan υποτιμά και αγνοεί τους ανθρώπους που ανήκουν στην κατηγορία «εσείς», αγνοεί τις σκέψεις και την ανάγκη τους για ελευθερία. Κάθε μέρα, ξυπνάμε με κάτι νέο δικτατορικό από την κυβέρνηση. Στο τέλος είπαμε «αρκετά!»

Είναι αλήθεια ότι στην Τουρκία οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν προβλήματα ελευθερίας; (έκφρασης κτλ)

Δεν μπορείς να ασκήσεις κριτική για το Ισλάμ, για το AKP (κυβερνών κόμμα), για τον Πρωθυπουργό, δεν μπορείς να ασκήσεις κριτική στους κανόνες. Η φιλοσοφία αυτής της κυβέρνησης είναι "μην κάνετε αυτό, μην κάνετε το άλλο". Αν οι θέσεις μας στο Facebook ή στο twitter διαταράσσουν την κυβέρνηση, μπορεί να έχουμε προβλήματα.

Τα ΜΜΕ στη Τουρκία αναμεταδίδουν τα γεγονότα;

Στην αρχή, δεν παρουσίαζαν τίποτα ούτε τα κανάλια, ούτε οι εφημερίδες. Όταν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ασχολήθηκαν με τις εξεγέρσεις, τότε μόνο άρχισαν και τα Τουρκικά ΜΜΕ να παρουσιάζουν κομμάτι των εξεγέρσεων, αλλά όχι όλα όσα γίνονται....

Νεαροί άνθρωποι, σαν κι εσένα, βλέπουν μέλλον στην Τουρκία ή θέλουν να μεταναστεύσουν;

Αγαπώ αυτή τη χώρα και τους ανθρώπους αυτής της χώρας. Ελπίζω ότι όλα θα διορθωθούν σύντομα.

Βλέπουμε φωτογραφίες με την απαράδεκτη συμπεριφορά αστυνομικών. Η αστυνομία στην Τουρκία συμπεριφερόταν πάντοτε τόσο σκληρά; Ποτέ στο παρελθόν, όπως τώρα.

Ποιός είναι ο ρόλος του Τουρκικού στρατού στις διαδηλώσεις;

Δεν υπάρχει ρόλος του στρατού στις διαδηλώσεις.

Meral, οι άνθρωποι στους δρόμους είναι Αριστεροί; Δεξιοί;
Και τα δύο. Όλοι είναι αγανακτισμένοι από τη συμπεριφορά της κυβέρνησης.

Ποιές είναι οι σκέψεις σου για το αύριο;
Ελπίζω ότι με τις νέες εκλογές, τα πράγματα θα αλλάξουν!

Το μήνυμά σου στα Διεθνή ΜΜΕ;
Όλα τα Διεθνή ΜΜΕ επικεντρώθηκαν στις διαδηλώσεις στην Τουρκία, εκτός από τα ΜΜΕ της Τουρκίας. Είμαστε ευγνώμονες για τα Διεθνή ΜΜΕ. Αυτό σημαίνει πολλά για μας, έγιναν η φωνή μας.

Το μήνυμά σου στον υπόλοιπο κόσμο, εκτός Τουρκίας, που παρακολουθούν τα γεγονότα;
Υπάρχει αρκετός κόσμος που μας στηρίζει. Τους ευχαριστούμε πολύ!

Και τέλος ποιό είναι το μήνυμά σου στους Κύπριους; Είναι, ίσως, η πρώτη φορά, ιστορικά, που Ελληνοκύπριοι συμπαραστέκονται σε Τούρκους.

Αν καταφέρουμε να σβήσουμε τον Erdogan από την πολιτική και την ιστορία της χώρας μας, θα επηρεάσει και την Κύπρο θετικά, θα βοηθήσει για καλύτερες σχέσεις μεταξύ Τούρκων και Ελληνοκυπρίων....Επίσης, θα επηρεάσει θετικά και τους Τουρκοκύπριους, αφού ο Erdogan τους πιέζει κι αυτούς και αντιπαθούν την πολιτική που ασκεί πάνω τους. Άρα, σε κάθε περίπτωση αυτές οι εξεγέρσεις θα είναι θετικές και για Ελληνοκύπριους και για Τουρκοκύπριους και φυσικά, για τη χώρα μας την Τουρκία.